73STE JAARGANG No. 9542

MAANDAG 13 FEBRUARI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curacao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

EERSTE industrie in vrije havenzone vrucht van Venezolaans-Antilliaanse samenwerking

Fabriek van Industrias Antillanas Pampero onder grote belangstelling geopend

Een deel van het gezelschap dat gisteren op de receptie van Industrias Antillanas Pampero aanwezig was. Van links naar rechts twee prominente figuren van Venezuela, wier namen ons niet bekend zijn, M. P. Gorsira, R. J. Isa, E. Jonckheer, en Coronel Marcano (Ven.)

Willemstad. — De dag van gisteren zal velen, die de officiële ingebruikneming van de rumfabriek van de Industrias Antilliano Pampero in de Nieuwe Havenloods nog lang in het geheugen blijven. Want niet alleen is de 12e februari 1956 een feestdag voor hen geweest, doch het was tevens een dag waarop de eerste industrie in de zg. "vrije zone" officieel van start ging. Het feit dat deze eerste industrie er een is die naar aanleiding van de "goodwill-besprekingen" van de heer Juancho Yrausquin met Venezolaanse indusriëlen werd opgericht, maakt deze dag nog meer tot een speciaal Antilliaanse aangelegenheid.

Een geselecteerd gezelschap was gistermorgen in de „Nieuwe Havenloods, waar de rumfabriek van de „Industrias Antillanas Pampero" voorlopig is ondergebracht totdat de eigen fabrieksruimte gereed zal zijn, samengekomen om het feit van de ingebruikstelling van genoemde industrie bij te wonen.

Jammer was dat het vliegtuig, waarmede de Venezolaanse gasten, waarover wij reeds schreven, kwamen, wat laat op Curacao arriveerde.

Toen de genodigden van Venezuela, waaronder zeer belangrijke figuren, waren gearriveerd en voorgesteld aan de Minister-President E. Jonckheer, wnd. Statenvoorzitter Isa en Gezaghebber Gorsira (Gedeputeerde C. Kroon verveid), werden de volksliederen gespee'd.

De eerste spreker was de heer Ruben Yrausquin, President van de „Industrias Antillano Pampero", die met welgekozen woorden allereerst het gezelschap welkom heette en dankte voor de belangstelling.

Gedurende de laatste jaren, zo zeide de heer Yrausquin, is zowel door de lokale pers als in de Staten en de Eilandsraad gesproken over de dalende lijn in onze economische toestand. Als gevolg hiervan werd onderzocht op welke wijze deze daling van de economie tot stilstand kon worden gebracht en zelfs worden opgevoerd.

De heer Yrausquin zeide dat de konklusie van deze studie was dat op de eerste plaats de ekonomische toestand van de Antillen niet zo slecht is als deze wel lijkt en dat op de tweede plaats er nog voldoende mogelijkheden op ekonomisch gebied zijn.

Het vorig jaar, zo ging de heer Yrausquin verder, hebben verschilende besprekingen plaatsgevonden met de heer Alajandro Hernandez, President van de Industrias Pampero de Venezuela, welke er toe hebben geleid dat thans de ingebruikstelling van deze fabriek gevierd wordt. Spreker herinnerde de aanwezigen aan de 50.000 ananasplanten die naar Aruba, Curacao en Bonaire werden gezonden als een gift van de Pampero-fabrieken, hoe men ongelovig was geweest en meende dat deze planten niet zouden groeien. En hoe men ongelovig het hoofd schudde bij de woorden van de heer Hernadez, dat vaten met rum naar Curacao getransporteerd zouden worden en de inhoud daarvan hier zou worden gebotteld.

Maar de woorden van de President van het Pampero-concern werden bewaarheid; de 50.000 ananasplanten kwamen, evenals de vaten met rum (waarvan er nu bijna 1300 opgeslagen staan - Red.).

De fabriek, die men hier ziet, is tot stand gekomen door kommercieel entousiasme en vastberadenheid. Deze fabriek is een bewijs van wat twee landen, Venezuela en de Antillen, kunnen bereiken, die geografisch zo gunstig ten opzichte van elkaar liggen. Edoch, bij de ingebruikstelling is het niet mogelijk de naam van Juancho Yrausquin te vergeten, die een groot aandeel in de tot stand kominb van I.A.P. heeft gehad.

Tenslotte sprak de heer Ruben Yrausquin de hoop uit, dat de nieuwe industrie door de energie van Antillianen en Venezolanen zou mogen floreren. Een daverend applaus onderstreepte de woorden van de President van de Industrias Antillanas Pampero. Deze gaf vervolgens het woord aan de President van het Venezolaanse Pampero-concern, de heer Alejandro Hernandez, een energieke zakenman, die in Venezuela bekend staat om zijn doortastend optreden in zaken.

De heer Hernandez sprak als volgt:

„Durante siglos, apesar de su proximidad geográfica, por razones que resultaria prolijo enumerar, Venezuela y las Antillas Curazao, Aruba y Bonaire vivieron distanciadas. Muchas veces la mutua incomprensión ahondaba más aún ese distanciamiento. Con el nacimiento y auge de la industria petrolera en Venezuela y la instalación de las refinerias en Curazao y Aruba surgieron intereses, que si bien incrementaron determinado acercamiento, no crearon lazos sólidos entre los dos pueblos ya que, si es cierto que la economia de las islas estaba vinculada a la produccion petrolera venezolana, tal situación era precaria por no estar ni el capital venezolano ni el antiliano interesados directamente en esa poderosa industria."

„Si a esto se añade el sensible hecho de que, elementos extraños a este duelo hicieron de el base de operaciones contrabandistas, no es de extrañar que se crearan situaciones que originaron medidas que no reflejaban el sentimiento de nuestra patria hasta estas islas, ni el afecto que a sus hijos se profesa en Venezuela. Porque allí han sido y son acogidos como hijos; porque allí se aprecia efectivaménte sus dotes de hombres laboriosos, y porque en Venezuela, amparados por nuestras leyes, en exacta igualdad con los venezolanos, muchos hombres de estas islas contribuyen con su valioso esfuerzo al engrandecimiento de nuestra patria. Es por eso que Industrias Pampero de Venezuela se siente orgullosa por haber contribuído, junto con capitalistas de estas antillas, al establecimiento de esta empresa: **Industrias Antillanas Pampero.**"

„Ya era tiempo de que hombres de empresa, antillanos y venezolanos, conjugasen lealmente esfuerzos y capitales para fortalecer vínculos que por historia, geografía e interés económico convienen a los dos pueblos. Hombres de nuestra misma sangre han poblado a estas islas. Nuestra sangre es la misma.

Nuestro petróleo sirve de fundamento a la economia antillana y, sinembargo, es poco lo que se sabe aquí de Venezuela y casi nada, por no decir nada, lo que se consume de sus productos."

„Esta pequeña fábrica que hoy inauguramos, constituída con capital antillano y venezolano, será el comienzo de una nueva etapa en nuestras relaciones comerciales. Aquí están presentes, entre los invitados venezolanos, acompañándonos en este acto, los señores Director de Industrias del Ministerio de Fomento, el Director de Aduanas del Ministerio de Hacienda, el Presi-

(Vervolg op pag. 2)

„Seleccion de cocteles Pampero"

Willemstad. — Tijdens het feest, dat groeide uit de receptie in de Nieuwe Havenloods waar de Industrias Antillanas Pampero voorlopig is gevestigd, werden kleine boekjes uitgereikt die beschrijvingen voor het bereiden van een aantal geselekteerde cocktails bevatten. De boekjes werden aan de genodigden uitgereikt. Ook wij ontvingen een „Seleccion de cocteles Pampero". En wij zijn reeds druk aan het proberen.

De President van Industrias Pampero de Venezuela, Señor Alejandro Hernandez tijdens zijn hartelijke speech bij de ingebruikstelling van de fabriek van Industrias Antillanas Pampero op de Nieuwe Haven.

Lid Eilandsraad Bovenwinden stelt vragen

Sint Maarten. - Het lid van de Eilandssraad van de Bovenwindse Eilanden heeft de voorzitter van deze Raad de volgende vragen gesteld:

In making use of the right granted to me by article 26 of the Regulation of Order for the Island Council of the Netherlands Windward Islands (P.B. 1951 No. 96), I have the honour to hand the following questions:

10. Is the Executive Council of the Netherlands Windward Islands aware of the fact:
   a. that the deficit of the Budget for the Netherlands Windward Islands for the year 1955 was provisionally fixed by Island Ordinance of 17 June 1955 No. 3 at f. 1.455.429.-?
   b. that according to Publication Sheet 1955 No. 93 said deficit has been reduced to f. 1.197.193.-?
   c. that the deficit of the Budget for 1955 has therefore been fixed at a lesser amount than the amount fixed by the Island Council?
   d. that article 126 sub 4 states "if the deficit is approved, the provisional budget is considered definite. If the deficit is amended then the budget is fixed definitely by Island Ordinance, so that with the amended deficit the budget is made to balance."

2o. Can the Executive Council inform me on what date and by which Island Ordinance the Budget for 1955 has been definitely fixed?

3o. In case sub 2o. has not taken place can the Executive Council then inform me on ground of which Regulation or Ordinance expenditures for 1955 have been made?

Sint Maarten, 9 February 1956.
W. B. Peterson,
Member Island Council
Netherlands Windward Islands
Section Sint Maarten.

Met een stevige handdruk bestempelden Gezaghebber Gorsira en Prins Babasco Tabasco Candente de „bestuursoverdracht", welke zaterdagmiddag ten kantore van de Gezaghebber op Scharloo plaats vond.

„Er is niets heerlijkers dan zot te zijn"

Gezaghebber gaf Prins KARNAVAL teugels van het bewind over

Gouverneur klinkt op welslagen van Vastenavond-pret

Willemstad. — Zaterdagmiddag werd op traditionele wijze het Bestuur van het Eiland door Prins Karnaval VII overgenomen. Hoewel het bezoek aan de Gezaghebber omstreeks vier uur zou geschieden, moest Zijne Koninklijke Zotheid ruim veertig minuten op de brug wachten, daar deze voor het landverkeer gesloten was. Toen dit verkeersobstakel opgeheven was, zette de Prins en Zijn gevolg zich in beweging naar het gezaghebberskantoor op Scharloo. Het (rijdend) publiek toonde helemaal geen respect voor zijne Hoogheid, want toen de brug open gegaan was, werd de Prins geen voorrang verleend, zodat hij heel wat later dan afgesproken was bij de Gezaghebber aankwam.

De heer Gorsira leidde de Prins het Gezaghebberskantoor binnen en sprak Zijne Zotheid daarna vriendelijk toe. Hij zeide, dat hij ieder jaar een jeugdiger Prins verwelkomde en hoopte nu, dat dit niet steeds zo door zou gaan. Constrasterend echter voor hem was, dat hoe jonger de prinsen worden, des te meer zij ons naar het grijze verleden terugvoeren. (Dit met betrekking tot de kledij van de prins, welke hem het voorkomen gaf van een Romein.) Daarom hoopte hij dat deze jeugdigheid aantrekkingskracht zal uitoefenen vooral op de Curaçaose jeugd en dat de Prins iets groots zal maken van dit feest. Het moet niet alleen een volksfeest zijn; ons karnaval zal bovendien een touristisch karakter moeten dragen.

Daarna verzocht de Gezaghebber zijn secretaris de proklamatie voor te lezen. Met de woorden: „Neemt U mijn plaats in en leidt het bestuur naar best „vermogen", werd van zetel veranderd. Eenmaal op de gezaghebberszetel zittend, hielde de Prins zijn rede:

Grootmogende Koning van Curaçao, Het zij mij in de eerste plaats vergund het U nu reeds duidelijk te maken, dat de wijze woorden der zotheid, die gij zojuist over mij hebt doen stromen — wel op een geheel ander niveau liggen dan de weinige spaarzame klanken, die ik tegenover dit select gehoor uit zal stoten. In een vooruitstrevend rijk, streeft men zijn zottenrijk voorbij, en het is mij een genoegen, dat ook uw onderdanen hun standbeelden een kopje kleiner maken om

(Vervolg zie pag. 6)

Een opname tijdens het beleefdheidsbezoek van Prins Karnaval VII aan de Gouverneur.

FRATER ANTONINUS VAN DER VEEN ZEPPENFELDT

van de Orde der Predikbroeders,
door de genade Gods en de gunst van de Apostolische Stoel,
Titulair Bisschop van Acholla
en Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen,
aan de Geestelijkheid en de Gelovigen van zijn Vicariaat,

ZALIGHEID IN DE HEER

Beminde Broeders en Zusters in Christus. Wij willen niet nalaten onze innige vreugde er over uit te spreken, dat er onder ons zo veel goede en degelijk katholieke gezinnen zijn.

Wetende, dat het gezin de grondslag is van de maatschappij en een heiligdom moet zijn, opgericht voor de éne God en Vader van alle mensen, zijn Wij dankbaar en hoopvol gestemd, omdat velen van ons katholieke volk niet alleen die overtuiging delen, maar er ook door heel hun levenswijze blijk van geven. In hun huisgezinnen bloeien de christelijke deugden, worden de kinderen opgevoed in de vreze des Heren en in blijheid des harten. Daar heerst de ware liefde, die voor geen offers terugschrikt, en die onmisbaar is voor een goede opvoeding van de kinderen. Met S. Paulus roepen Wij dan ook uit: „te allen tijde dank ik God om u, voor Gods genade die u gegeven is in Christus Jesus; want door Hem zijt gij rijk geworden in ieder opzicht" (I Kor. 1:4-5). En „ik heb het vaste vertrouwen dat Hij, die in u het goede werk is begonnen, het ook voltooien zal tot op de Dag van Christus Jesus" (Filip. 1:6).

Maar met grote droefheid wordt ons hart vervuld, als Wij daarnaast bemerken, hoe talrijk ook degenen zijn, in wier huisgezin Gods wet niet heilig is; die zich niet bekommeren om de echte liefde, die uit God voortkomt en weer tot Hem terugvoert. En vooral moeten Wij er thans de nadruk op leggen, dat door zo vele ouders de christelijke opvoeding van de kinderen wordt verwaarloosd of te weinig behartigd; hoe geringe zorg zij hebben om hun kinderen zedelijk en godsdienstig op te voeden tot echt katholieke mensen, die zich schatten verzamelen in de hemel, „waar geen roest of worm ze verteren en waar geen dieven ze opgraven en stelen" (Mt. 6:20). Deze ouders zijn niet waakzaam om hun kostbaar bezit te behoeden en sterk te maken tegen de grote verleiding waaraan het onderhevig is. Zelf geven zij ook niet het goede voorbeeld van godsvrucht en reinheid. Hun opvoeding is onverstandig, want zij hebben meer oog voor het stoffelijk welzijn van hun kinderen, en soms ook dit nog niet eens, dan voor het geluk van hun ziel. Men ziet in die gezinnen dan ook onverschilligheid voor God en voor elkander, twist en tweedracht, lichtzinnigheid en gebrek aan tucht. Wij kunnen niet anders dan met smart dit alles vaststellen, beminde Broeders en Zusters, en tot allen een herderlijk woord richten van vermaan en aansporing: voor de goede ouders, opdat zij zorgzaam zullen blijven; en voor de onverstandige, dat zij hun zware maar mooie taak beter zullen kennen.

Kinderen moeten voor God worden opgevoed. Want God is de Heer en de Vader van alle mensen. Uit Zijn hand komen wij allen voort, en tot Hem moeten wij terugkeren. Wij moeten leven in Zijn dienst en voor Zijn eer, uit een kinderlijke liefde voor onze goede Vader, die Zijn enige Zoon voor ons heeft overgeleverd. Dit alles moeten de mensen niet alleen geloven, zij moeten er ook naar handelen. Zij moeten God werkelijk dienen, aan Zijn wetten en die van Zijn Kerk gehoorzamen, Zijn wil in alles volbrengen.

Welnu, een jonge mens moet dat leren. Hij doet het niet vanzelf. Het kind heeft onderricht nodig en leiding en vooral het goede voorbeeld, op de eerste plaats van zijn ouders. Ook anderen zullen voor zijn opvoeding zorg dragen. Maar het zijn de ouders, van wie de kinderen het meest afhankelijk zijn, en die de sterkste invloed op hen kunnen uitoefenen, zowel ten goede als ten kwade. Die afhankelijkheid geldt wel bijzonder voor de eerste levensjaren, maar is daarna, in de rijpere jeugdjaren, geenszins verdwenen. Als vader en moeder echt katholiek zijn, dan zullen hun kinderen het ook wezen. Als daarentegen de ouders een ongeregeld leven leiden en zich aan de ziel hunner kinderen niets gelegen laten, wáár moeten die jonge mensen dan op steunen? De allervoornaamste steun **ontbreekt hun! Door wie zullen zij tot God gebracht worden? De kans is heel groot, dat zij Hem** nooit zullen vinden. Want, alle anderen die zich voor deze kinderen inspannen, zien de vruchten van hun werk grotendeels verloren gaan, omdat in het huisgezin weer te niet gedaan wordt wat elders met zo veel moeite werd tot stand gebracht.

Het geluk van de kinderen. Dát is het doel van het huwelijk. De Schepper heeft het huwelijk ingesteld, en Hem stond daarbij een heerlijk doel voor ogen: het geluk van het nageslacht. Twee mensen verbinden zich met elkander voor heel hun leven, en zij hebben daarbij tot taak: kinderen gelukkig te maken! Ziedaar, beminde Broeders en Zusters, de voornaamste plicht van de gehuwden: hun kinderen te vormen tot goede christenen en goede leden van de maatschappij. Het kind en zijn geluk, daar gaat het om. Vader en moeder moeten daar samen voor zorgen. Niet de moeder alleen. Samen dragen zij die schone plicht, en samen ook de zware verantwoordelijkheid.

Bij het oordeel zal de eeuwige Rechter hen vragen, of zij voor het geluk van hun kinderen gezorgd hebben. Niet alleen voor voedsel, mooie kleren, onderricht, voor carrière en hoge posten in de maatschappij; niet alleen dat hun kinderen later in aanzien zullen zijn en op alle feesten worden uitgenodigd. Dit is weliswaar niet verkeerd; voedsel, kleding en onderricht zijn zelfs onontbeerlijk. Maar de Rechter zal de ouders vooral vragen: hebt gij uw kinderen in de hemel gebracht, of daar tenminste uw uiterste best voor gedaan? Dat is het allervoornaamste. „Wat baat het de mens, zo hij de hele wereld wint, maar schade lijdt aan zijn ziel? Of wat zal de mens in ruil geven voor zijn ziel?" (Mt. 16:26). Hebt gij uw kinderen sterk gemaakt tegen de verleiding, die van alle kanten op hen af kwam, zodat zij staande konden blijven? En wee de ouders, die op deze vragen niet met ja kunnen antwoorden!

Daarom mogen de mensen zich op het huwelijk niet lichtzinnig voorbereiden in de tijd van verkering en verloving. Het huwelijk is ernstig en heilig. Hun voorbereiding mag vooral niet zondig

(Vervolg op pag. 2)

Gezellige receptie met dansen

S.V. „TRANSVAAL" vierde in de J.P.F. zijn 30-jarig bestaan

Het aktieve bestuur van Transvaal, dat zaterdagavond in de JPF-club recipieerde ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan van S.V. „Transvaal" zien wij hier tesamen met de voorzitter van J.P.F. Op de foto de heren R. van Hoop, Harry Nassy, da Silva, Th. Simoons, Brons, d'Aquinar en Frans Netto.

Willemstad. — Zaterdagavond herdacht de S.V. „TRANSVAAL" haar dertig jarig bestaan met een druk bezochte receptie in de ruime zaal van de J.P.F. club op Plantersrust. Er waren vele bloemstukken ontvangen van verenigingen en personen, hetgeen de zaal een feestelijk aanzien gaf, met de gekleurde lichtjes. De vele gasten namen plaats aan de keurige opgestelde ronde tafeltjes. Bij de ingang stond de ontvangst commissie bestaande uit de heren G. da Silva R. van Hoop en J. Brons, die de gasten ontving.

Nadat allen hadden plaats genomen nam conferencier R. van Hoop het woord om allen welkom te heten, namens de vereniging en dank te zeggen voor hun aanwezigheid en de mooie bloemstukken en telegrammen en brieven uit Aruba en Suriname.

In het bijzonder bracht hij dank aan het JPF-bestuur voor haar welwillende medewerking voor het afstaan van de club.

Als eerste spreker trad op de heer G. da Silva, de voorzitter van Transvaal die in een kort woord de levensloop van de vereniging schetste alsook een minuut stilte verzocht om de overleden leden te herdenken.

De volgende spreker was de voorzitter van JPF de heer Th. Simoons die op zeer sympathieke wijze over Transvaal sprak en de hoop uitte dat zij binnenkort weer actief zou worden. Hierna sprak Frater Andreas van Sithoe, ook de Nablo vertegenwoordigend. Spreker noemde Transvaal een vereniging die hem altijd na aan het hart heeft gelegen vanwege haar doorzetten en sportiviteit.

In korte trekken schetste spreker de glorietijd van de vereniging. Hij sprak de hoop uit dat Transvaal weer zou beginnen, daarmee de sport dienend in het algemeen.

Na de toespraak van de voorzitter da Silva werd de champagne door lieftallige dames geschonken en brachten de leden en gasten staande een driewerf hoera uit op Transvaal. Voor de viering van het 30 jarig bestaan waren uit Aruba gekomen de heren J. d'Aguiar, die namens de vereniging Suriname sprak, Goedhoop en Rodriquez van het bestuur van de vereniging alsook de heer Harry Nassy.

Na de toespraken werden er onder gezellige kout koele dronken en versnaperingen geserveerd aan de gasten en de leden.

Om half elf dankte de heer R. van Hoop allen voor hun aanwezigheid bij deze receptie waarna men op de vrolijke tonen van het zeer goed spelende conjunto „ORIENTAL" kon dansen. Als bijzondere attraktie moeten wij de „danchee" demonstratie vermelden die onder leiding stond van de heer da Silva en een langdurig applaus in ontvangst mocht nemen.

Vaersenbaai vierde 12½ jarig bestaan

Willemstad. — De leden van PSV. die zaterdagavond naar Vaersenbaai zijn getogen om daar feest te vieren in verband met het 80-jarig bestaan, hebben zich buitengewoon vermaakt.

Op de tonen van ',Lluvia Musical', werd de hele avond gedanst, zelfs werd de sinaasappeldans gedaan. Ter afwisseling en voor een verdeling van enkele prijzen, die allen gratis van vele zaken zijn ontvangen, werden twee hersengymnastiekwedstrijden gehouden tussen dames en heren van de politie en de burgers. De politie bleek sterker in het denken en won.

De fa. Van Wilpen draagt eenieder een goed hart toe, vooral de politie. Dat bleek zaterdagavond overduidelijk uit de vele gaven van deze firma. Zo werden er o.a. gratis kroketten verstrekt.

Het is een prettige avond geworden die vooral ook door de goede verlichting een aangename sfeer had. De bezoekers van Vaersenbaai van zaterdagavond zal deze avond nog lang in het geheugen blijven.

De sinaasappeldans op Vaersenbaai was er een die door enkele paartjes goed werd gedanst. Maar hoe moeilijk was het niet. Hier zien wij Maj. Steenbakker en partner in een krampachtige poging de vochtige vrucht op het voorhoofd te houden.

Cursisten slaagden met mooie cijfers

Willemstad. — Gistermorgen om tien uur heeft de diploma-uitreiking plaatsgehad van de naaicursus van het St. Monica College op Grootkwartier, in aanwezigheid van de ouders der leerlingen, Pater van Moorsel, Pastoor B[illegible] en het hoofd van de school, Mevr. Henriquez.

Verder was uiteraard de naaldleraares mevr. L. van Meyeren-Hagendijk aanwezig.

De geslaagden hadden allen een bijzonder mooie puntenlijst. Het zijn:

Costumiere: Annie Martina; Rosalind Faneyte; Yvonne Statia.

Lingerie: Estelle Wolff; Norma Thielman; Elca Elisabeth; Maria Rafael; Mercedes Winklaar.

Onze hartelijke gelukwensen!

St. Cecilia speelde voor de oudjes

Willemstad. — Het harmonie-gezelschap St. Cecilia heeft gisteren vanaf tien uur des morgens tot kort voor twaalven voor de Ouden van dagen op Habaai gespeeld.

Vele nummertjes werden ten gehore gebracht. Het trof wel toevallig, dat de Soeur Superior Luciana deze dag 85 jaar werd. Het was gisteren dus dubbel feest op Habaai. Onze hartelijke gelukwensen.

Vervolg Vastenbrief

(Vervolg van pag. 1)

zijn, in een sfeer van zinnelijkheid en zonder te denken aan God. Dan rust Gods zegen niet op hun toekomstig leven. Integendeel, zij moeten Zijn zegen afroepen over hun toekomstig echtelijk leven. Hun verantwoordelijkheid zal immers zo groot zijn. Zo moge 't U allen duidelijk zijn, beminde Broeders en Zusters, hoe zwaar en ook hoe mooi de taak is, die de gehuwden op zich genomen hebben. Een onmisbare voorwaarde om die taak goed te volbrengen is een echte liefde van de ouders voor hun kinderen. Geen zelfzucht, niet de kinderen voor zichzelf willen hebben, om door hen gediend te worden. Ook Christus kwam niet om gediend te worden, maar om te dienen. En „Hij heeft zich voor ons gegeven als gave en offer" (Ef. 5:2). Zo moeten de ouders zich opofferen voor hun kinderen. Ware liefde betekent offers brengen, veel voor anderen over hebben, zich veel ontzeggen voor hun geluk; niet ongeduldig zijn, maar bij alle gestrengheid toch ook verdraagzaam zijn. Zonder deze ware liefde zal de opvoeding mislukken. Want de liefde is er de grondslag van. En die zelfde liefde zal de ouders er ook toe brengen om het goede voorbeeld te geven aan hun kinderen. Zij moeten hen voorgaan, te samen, bij het bijwonen van de H. Mis des zondags, bij het ontvangen van de H. Communie en het Sacrament van de Biecht, bij het gebed vóór en na tafel. Woorden wekken, maar voorbeelden trekken. Wat vader en moeder doen, dat doen hun kinderen ook.

Wij willen niet eindigen zonder alle ouders nogmaals met grote nadruk te wijzen op hun plicht om de kinderen naar een katholieke school te sturen. Zij moeten er wel aan denken, dat dit voorschrift geen willekeur is van de priesters of een genoegen om over U te bevelen, maar dat God zelf in al de strengheid van Zijn oordeel U daarover zal ondervragen. Goede ouders sturen hun kinderen naar een katholiek. school. De kinderen hebben de katholieke school nodig, opdat de godsdienstige opvoeding, die zij thuis reeds moeten krijgen ook heel hun onderwijs zal doordringen. Grote belangen van hun ziel staan op het spel. En niemand matige zich het oordeel aan, dat de katholieke school voor zijn kinderen overbodig zou zijn. Denk aan uw verantwoordelijkheid!

Beminde Broeders en Zusters. Overtuigd van uw vurige liefde tot de Moeder Gods, die ook ons aller Moeder is, vragen Wij aan alle ouders, dat zij dagelijks Haar voorspraak en moederlijke bescherming inroepen. Houdt niet op, uw toevlucht tot Moeder Maria te nemen bij alle moeilijkheden die de opvoeding van uw kinderen met zich mee brengt. Zij, die op aarde de volmaaktste Moeder was, zal U altijd begrijpen en naar U luisteren.

Wij sporen U aan vurig te bidden voor onze H. Vader de Paus, voor onze geliefde Koningin en het Koninklijk Huis. Bidt ook voor al uw geestelijke en wereldlijke Overheden, bidt voor de vrede in onze wereld, en vooral voor degenen die om het H. Geloof vervolgd worden.

En zal dit Ons herderlijk schrijven worden voorgelezen in alle kerken en kapellen, waarover een Rector is aangesteld, op zondag Quinquagesima.

Gegeven te Curaçao, de 20e januari 1956.

Frater Antoninus Van der Veen Zeppenfeldt,

Titulair Bisschop van Acholla,

Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen.

VASTEN- en ONTHOUDINGSWET voor het APOSTOLISCH VICARIAAT van de NEDERLANDSE ANTILLEN

Volgens de laatste Bepalingen van de H. Stoel, het Kerkelijk Recht en de Bijzondere Volmachten, Ons verleend, is voor het Apostolisch Vicariaat van de Nederlandse Antillen, de Vasten- en Onthoudingswet, als volgt:

1°. Zij die krachtens hun leeftijd tot vasten gehouden zijn, d.w.z. al degenen, die hun 21e jaar voleind hebben en hun 60e jaar nog niet zijn ingetreden, — en zij die tot onthouding verplicht zijn, d.w.z. al degenen die hun 7e jaar voleind hebben, zijn verplicht tot:

a) **Vasten zonder Onthouding:** op Quatertemper Vrijdag in de Advent, — op alle Woensdagen in de Vasten en op Witte Donderdag;

Op deze dagen is het verboden meer dan één volle maaltijd te gebruiken; bij deze maaltijd is het echter geoorloofd vlees te eten.

Zij, die niet behoeven te vasten, mogen meermalen daags vlees gebruiken.

b) **Vasten en Onthouding:** op Aswoensdag en alle Vrijdagen in de Vasten.

Op deze dagen is het verboden meer dan één volle maaltijd, en vlees of vleessaus te gebruiken.

c) **Onthouding zonder Vasten:** op de Vigilies van Kerstmis, Pinksteren, Ten Hemel-opneming van Maria en Allerheiligen.

Op deze dagen is het alleen verboden vlees en vleessaus te gebruiken.

2°. Krachtens Apostolische Volmacht zijn in de Vasten- en Onthoudingswet gedispenseerd, behalve op **Goede Vrijdag:**

a) Militairen, die gebruik maken van de militaire keuken, en politie-personeel in actieve dienst, alsmede hun inwonende familieleden;

b) Zeevarenden en allen, die op reis zijn, voor zover zij beschouwd kunnen worden tot ons geestelijk rechtsgebied te behoren;

c) Arbeiders, die gewoonlijk ware en gevaarlijke arbeid te verrichten hebben, alsmede hun inwonende familieleden en dienstboden;

d) Inwonende familieleden en dienstboden van de huisgezinnen, waarvan vader of moeder niet katholiek is.

3°. Wie van deze dispensatie gebruik maakt, is niet verplicht in plaats van de vasten en onthouding andere werken van boetvaardigheid te verrichten.

Echter sporen Wij allen aan, door gebed en boete en goede werken, vooral ook door zich te onthouden van vermakelijkheden, aan te vullen, wat aan hun boetvaardigheid moge ontbreken.

De Karnavals-optocht

Willemstad. — Gistermiddag werd weer de traditionele Karnavalsoptocht gehouden. De deelname aan deze optocht was voor de organisatoren niet erg bemoedigend en het talrijke publiek langs de weg heeft dan ook niet veel te zien gekregen. Er was zo goed als geen deelname van de zijde van de plaatselijke handel en ook de meeste verenigingen lieten verstek gaan. Zodoende was de optocht nu niet direkt een propaganda voor de Vastenavond viering.

Tot nu toe wordt de optocht ieder jaar kleiner en onverzorgder. Wanneer men op die wijze voortgaat, is het veel beter de hele optocht in de toekomst te laten vervallen.

Behalve de prinsen-wagen (een hoge hoed, die de Prins en zijn zottinnen tot zetel diende) en de wagen der loge-leden waren er praktisch geen „praal"-wagens te bekennen, die deze benaming verdienen. Het was allemaal te onverzorgd en het aanzien nauwelijks waard.

Een uitzondering willen wij maken voor enkele kleine groepen, zoals bv. die van de Romeinse garde, Los Indios de Calabiri, „The old women in the shoe", steelbands en enkele individuele deelnamen.

Deze aardige groep behoorde ook bij de Karnavalsoptocht van gistermiddag „The old woman in the shoe", een sprookjesfamilie voorstellende, die door armoede in een grote schoen moest wonen. (Jammer, dat de schoen niet te zien is op de foto; hij werd door „Moeder" voortgetrokken.)

„Los Indios de Calabiri" dansten voor Gouverneur

Willemstad. — In het kader van de Karnavalsviering bracht zondagmorgen om 10.10 uur het gezelschap „Los Indios de Calabiri" een bezoek aan de Gouverneur, Mr. A.A.M. Struycken.

Op het voorplein in het fort „Amsterdam" werd een tweetal „indianendansjes" uitgevoerd, waarna de leider Andres Marchena ontvangen werd door de Gouverneur.

Vervolgens werd de uitgedoste groep onthaald op een koele dronk. Omstreeks 10.45 marcheerde het gezelschap af, nadat het door de Gouverneur en echtgenote (en vele anderen) op de gevoelige plaat was vastgelegd.

Albert van Dalsum bij fam. Doorsnee

Albert van Dalsum zal als gast medewerken aan een uitzending van De Familie Doorsnee van de VARA. Hedenavond zal men hem in Nederland als „de bezoeker" kunnen horen in de 83ste uitzending van dit programma.

Jaarvergadering Asiento

Emmastad. - Een van Curaçao's grootste biljart verenigingen, „Asiento", houdt op donderdag, 16 februari a.s. haar jaarlijkse algemene ledenvergadering. Deze bijeenkomst zal worden gehouden in de vergaderzaal van de Sociëteit Asiento.

Industrias Pampero Antillanas in vrije zone geopend

(Vervolg van pag. 1)

dent y el Vice-Presidente de la Cámara de Industriales, el Secretario de la Federación de Cámaras de Comercio y Producción, el Secretario del Consejo Nacional de Economía, los Jefes de varias Industrias venezolanas y una nutrida representación de la prensa. Seguramente llevarán a conocimiento del Gobierno de Venezuela, a las asociaciones a que pertenecen y a la opinión pública, el apoyo que el actual Gobierno de las Antillas presta al capital venezolano que viene con afán creador a instalarse dinámicamente en estas islas."

„En una entrevista que tuve el honor de celebrar con el Excelentísimo Gobernador de la isla en reciente ocación, nos dijo lo siguiente:

„Vengan Uds. los venezolanos a establecerse y a desarrollar sus empresas en las Antillas que aquí tendrán el mismo tratamiento y los mismos privilegios que los nativos, pués nosotros comprendemos que nuestra prosperidad está vinculada a la prosperidad de Venezuela, que mientras más prósperos sean Uds. también lo seremos nosotros".

„Del éxito que tenga esta empresa dependerá que otros empresarios venezolanos junto con empresarios antillanos se estaf lecan aquí. [illegible] dejamos confiados en las manos de este pueblo el destino de Industrias Antillanas Pampero, la cual, como dije al principio, será un eslabón fuerte en la amistad entre Venezuela y estas Antillas."

„Recibid, con el ruego de hacerla llegar a los otros miembros del Gobierno, nuestra calurosa expresión de agradecimiento por las facilidades que nos habeis brindado en la instalación de est afábrica. Al propio tiempo, permitidme expresas que esperamos confiandos en que pronto estarán en vigencia las medidas que le darán protección legal a esta nueva empresa para que pueda llevar su pleno desarollo y contribuir [illegible] como es nuestro sincero deseo al desarollo económico y al progreso de estas islas hermanas", aldus de President van C.A Industrias Pampero de Venezuela, Sr Alejandro Hernandez.

Ook de heer Ciro Kroon, Gedeputeerde van het Eilandsbestuur, sprak de aanwezigen bij de officiële „doping" van de Industrias Antillano Pampero toe, waarbij deze zeide, dat Venezuela en de Antillen elkaar eindelijk gevonden hebben.

De in Venezuela welbekende zangeres Magdalena Sandez trad hierna op met een groep musici van Venezuela, die speciaal met het vliegtuig van de „Avensa", dat de industriëlen en journalisten naar Curaçao bracht, waren meegekomen voor deze bijzondere gebeurtenis. De typische Venezolaanse liedjes brachten er de juiste stemming en.. vele bewonderaars rond de zangeres Magdalena.

De speciale cocktail van Pampero „Daikiri", ging er bij de gasten goed in.

In gepaste vrolijkheid en onder het geblitz van de persfotografen werd de receptie omstreeks half vijf beëindigd. De Venezolaanse bezoekers, waaronder de bekende Amerikaanse journaliste Ruth Robertson, werd nog een drink aangeboden in de Club Kwiek, alvorens de reis terug naar Maiquetia werd begonnen.

Huisvrouwen met het geweer in de hand

Aan de grenzen van Israël knallen elke nacht geweerschoten

Verenigde Naties staan machteloos tegenover reeks bloedige incidenten

MORGENTAU.

In de keuken van een huisje te Morgentau, een nederzetting op nauwelijks één kilometer van de Trans-Jordanische grens, staat een vrouw. Zij is bezig eten te koken en naast haar, op de grond, staat een geweer. Dit geweer is semi-automatisch en het is geladen, met één patroon in de kamer en tien in het magazijn. Het is een Johnson geweer van Amerikaans makelij en het weegt, om precies te zijn, vier pond. Deze vrouw echter is er aan gewend. Zij draagt het bij haar, wanneer zij buiten de kippen gaat voeren en ze vergeet het geen minuut van de dag. Deze vrouw zit 's avonds in de kamer en het geweer staat naast haar stoel. Rondom Morgentau branden op dat ogenblik de lampen, die als een soort sperwer om het kamp zijn aangebracht. Er slaapt niemand; evenmin als gisteren sliep. Want de angst sluipt hier als een grauw fantoom langs de huizen. Het is middernacht, wanneer er plotseling een schot valt en de spanning van de angst, na dagen wachten, eindelijk losbreekt. Daarna wordt de deur geopend in de kamer, waarin de vrouw zit en een man zegt één woord: „Moord". Hij knikt met zijn hoofd in de richting de heuvels.

Buiten aan de voet van de heuvel, waarop Morgentau verloren ligt, is plotseling beweging. Het licht van zaklantaarns [illegible], er wordt geroepen. De vrouw gaat op dit geluid af met het geweer, dat als een onmisbaar lichaamsdeel aan haar schijnt te zijn vastgegroeid. Men wijst haar de weg en zij ziet hem liggen, beneden en daar ligt hij, het lijk van David Goldmann. Hij is getroffen door een kogel in de rug. Hij is dood.

De vrouw begint dan zeer langzaam te schreien. Zij schreit onhoorbaar in de nacht; ze ligt naast de gedode man, met één hand op het geweer. Zij schreit, maar David hoort het niet.

Daarna geeft er iemand een deken en iemand anders helpt de vrouw [illegible] „infiltratie", onhoorbaar in de nacht. Enkele uren later komt er een jeep het dorp binnengereden. Hieruit springen vier mannen in uniform en met de emblemen van de Verenigde Naties op hun mouw. Ze dalen af naar de plaats waar David Goldmann is vermoord, waar hij nog ligt, gewikkeld in een deken met doffe ogen omhoog. Zij vragen nauwelijks; ze kijken met de blik van een zakenkontroleur [illegible] al die alledaags gebeuren [illegible] vervelend karweitje te worden. Voor de anderen, voor hen die wachten, is het niet routinewerk. Voor hen heeft elke nacht [illegible] spanning van begrensde onzekerheid.

De officieren van de Verenigde Naties beginnen intussen met zaklantaarns de omgeving af te zoeken. Uiteindelijk vinden zij een patroonhuls van Britse makelij. Met honden volgen zij het spoor, dat over de grens verloopt, in de Transjordanische heuvels.

De officieren halen hun schouders op en schrijven hun rapport. En zij zullen de gemengde Israëlisch-Transjordanische commissie bij elkaar roepen; en die commissie zal het bespreken.

En de vrouw schreit; onhoorbaar in de nacht.

Morgentau: 120 huizen, 17 nationaliteiten

In Morgentau klimt ge de andere dag omhoog langs de heuvelrug. Het is een blokkendoos, die door een wrede hand hier, in dit uitgedroogde gebied, is neergesmeten. Het is een hel in de uitgestrektheid van een troosteloos gebied. Wanneer men hier de handen uitsteekt raakt men het Arabisch territoir, dat als een loerend oog op de bewoners blijft rusten: het boze oog van de angst in de nacht.

Er staan hier 120 huizen en daarin wonen 17 verschillende nationaliteiten. Deze 17 nationaliteiten spreken dertien verschillende talen en zij vormen tezamen een gemeenschap van doven, want zij begrijpen elkaar niet. Het enige waarin zij elkaar begrijpen is die angst, die hen tot bondgenoten maakt in de duisternis.

Intussen ligt David Goldmann opgebaard in een kamertje, met gesloten ogen en de handen gevouwen. Hij is een symbool van die angst, waarin allen leven.

Later gaat ge verder langs de grens van Noord naar Zuid; een lengte van 955 km. Soms rijzen de heuvels op als grauwe fantomen, waarachter het Arabisch gebied angstwekkend schuil gaat; soms lopen de wegen op nauwelijks tien meter van de Transjordanische grens. Hier komt elke nacht, met het ondergaan van de zon, het spook van die angst aansluipen achter de schaduwen. De Joden weten het en de Arabieren. Dit spook van de angst ligt samengevat in één enkel woord: „Infiltratie". En de schaduwen bewegen van het noorden naar het zuiden, 955 km lang; en niemand weet wat het is.

Intussen liggen langs deze 955 kilometer ongeveer 70 landbouwnederzettingen, waarvan sommige het Arabisch, het Libanees of Egyptisch grondgebied bijna raken. De angst heeft zich hier gecomposeerd op de gezichten van de inwoners. De angst van het voortdurend wachten op de komende infiltratie. Hier, in deze nederzettingen, beweegt zich niemand ongewapend buiten de deur. De huisvrouwen dragen geweren met zich mee en de kinderen worden onder geleide naar het kleine schoolgebouw gebracht. Iedere nacht opnieuw houdt men de wacht in afwachting van de dingen die komen zullen. Elke nacht opnieuw slaapt men niet.

Grenspolitie

Men weet hier, dat straks de Arabieren zullen komen. Men weet ook, dat hun bezoek zal resulteren in moord en het gaat er nu alleen maar om wie het handigst met zijn wapen is, want de handigste schutter heeft de meeste kans om in leven te blijven. Dit leven is zo ongeveer het leven in de Joodse landbouwnederzettingen nabij de grenzen. Een leven, dat dikwijls eindigt in moord; een moord op de soldaat, een moord op een tractor-bestuurder of een moord op een politieagent, zoals David Goldmann.

Langs de grens heeft men een speciale grenspolitie in het leven geroepen, waarvan alle mannelijke leden van de grens-nederzettingen lid zijn. Deze politie vormt een geregeld onderdeel van het nationale leger en zal de eerste stoot bij een komende oorlog moeten opvangen. Deze politie houdt elke nacht opnieuw de wacht, langs een grens die 955 km lang is en welke grens dus nooit is te overzien. Vandaar, dat er hier practisch elke nacht doden vallen. En niemand weet of hij morgen nog leeft. En de UNO schrijft rapporten en schudt haar hoofd: een hoofd, dat met zichzelf geen raad weet.

Het verhaal van David Goldmann is dus eigenlijk alleen maar één verhaal in de serie, zoals ze hier bijna dagelijks plaatsvinden. Het symboliseert de situatie, waarin Israël op het ogenblik verkeert. En het symboliseert ook de onmacht van de UNO, wier hoofd amechtig schudt op het onmachtig lichaam. Het kruitvat van de wapenstilstandsovereenkomst is slechts een doekje voor het bloeden, maar een doekje van bijzonder slechte kwaliteit, waardoor het bloed van de wraak heendringt. En de wonde, die in Palestina is geslagen door het oprichten van de staat Israël, kan schijnbaar maar moeilijk geheeld worden door een vredesverdrag. Misschien, omdat de juiste heelmeester ontbreekt, maar misschien nog meer, omdat de wraak der Arabieren in het bloed is gekropen.

In Nederland leest men dikwijls over deze infiltraties, zonder te beseffen hoe de zaak nu eigenlijk precies ligt. Welnu de zaak is zo, dat de Arabieren de laatste eeuwen hier, in Palestina, heer en meester waren, zodat zij deze grond als hun collectief bezit zijn gaan beschouwen. Sinds de Balfour-Declaration, toen Engeland Palestina openzette voor de Joden, stroomden dezen terug naar hun voorvaderlijk land en begonnen de kamelen voor de Arabische ploegen onrustig te schuifelen. De Arabieren zelf ook en hun protesten leidden er toe, dat Joodse immigratie op de duur alleen nog maar clandestien kon geschieden. Sinds de staat Israël een feit werd, vluchtten duizenden Arabieren naar het huidige Transjordanië, waar de regering al deze Arabieren bergen goud beloofde. Bovendien verzekerde deze regering dat de gevluchte Arabieren, binnen een minimum aan tijd, weer op hun voorvaderlijke akker de pijp zouden roken.

Een verkenningsreis door Israël
door
LEO J. DERKSEN
6

Terwijl deze vrouw in een nederzetting aan de grens van Israël de maaltijd bereidt, staat haar geweer, geladen en wel, naast haar. Grensincidenten zijn in Israël aan de orde van de dag en elk ogenblik kan de vrouw haar wapen nodig hebben, om de mannen van de eenzaam gelegen nederzetting te helpen bij het afslaan van een aanval, ondernomen door Arabieren of Egyptenaren, die heimelijk de grens overschreden.

Volkomen vreedzaam schijnt het leven in deze landbouwnederzetting in Israël. In werkelijkheid wordt het bestaan der bewoners door allerlei gevaren bedreigd, al was het alleen maar het risico dat een gewapende groep Arabieren de in een dorre streek gelegen nederzetting voor vernietiging van de toevoerbuizen van zijn water af zou snijden!

Vijandig gezinde buren

Intussen echter is er van al deze voorspellingen niet veel uitgekomen. De Arabieren, die gevlucht zijn, leven aan de andere kant van de grens in de allerslechtste omstandigheden en kijken met heimwee terug naar hun grond. Het gevolg is, dat zij 's nachts de grenzen uit het oog verliezen en op Israëlisch gebied gaan schieten op achteloze burgers. Bovendien komen ze hier elke nacht in hun witte boernoes en stelen als raven.

Israël ligt als een eiland tussen zeven vijandig gezinde staten. Het heeft niets anders dan een wapenstilstandsovereenkomst, die het de veiligheid van zijn grenzen moet garanderen. Maar deze wapenstilstandsovereenkomst blijkt elke dag minder waard te zijn. Door de onmogelijkheid om de 955 km lange grens voldoende te bewaken (Israël zou hiervoor alleen al een leger van 1 miljoen man behoeven) heeft men toen de grenspolitie in het leven geroepen, die voor de Arabieren aanleiding is om nu officieel te gaan moorden.

Deze infiltraties zijn dan uiteindelijk alleen maar het startsein tot Israëlische weerwraak, want men is hier, in het land van de Bijbel, nog niet toe aan het Nieuwe Testament van de „andere wang". Hier geldt alleen nog de wet van het leven, die van „oog om oog en tand om tand".

Morgen zullen de mannen van Morgentau er dus op uittrekken om op Arabisch grondgebied te gaan moorden en nabij Latrum dringen Israëlische soldaten het Transjordanische grondgebied binnen en doden zeven militairen. Verleden jaar hebben deze Israëliërs de halve bevolking van een Arabisch dorp vermoord.

Het is de weerwraak die hen daartoe brengt en zo golven de incidenten van het noorden naar het zuiden en hebben, tot nu toe, al honderden doden gekost. Het eind van de rekening is voorlopig echter nog niet in zicht.

Praat men hier met de Israëliërs, dan geven zij u de verzekering, dat er niets zou gebeuren, als de Arabieren hen maar met rust lieten. Zij zeggen: „Geef ons de kans om het te bewijzen. Laten de Arabieren eens een maand rustig blijven en ge zult zien, dat er hier niets gebeurt." Dit is niet onwaarschijnlijk, want de Joden hebben er niet het minste belang bij, om op Arabisch grondgebied te gaan moorden. Zij hebben hun staat en dus datgene was zij wensen. En het enige wat zij nu nog verlangen, is om rustig te kunnen leven en de grond, die hun krachtens hun Joodse overtuiging toekomt, vruchtbaar te maken. De Arabieren kunnen dit standpunt niet waarderen en blijven erbij, dat dit hun grond is. En zo golven de incidenten van het noorden naar het zuiden. En de UNO schudt het hoofd, dat met zichzelf geen raad weet.

Na elke schermutseling aan de grens tussen Israël en zijn Arabische buurstaten stellen officieren van de Verenigde Naties zo spoedig mogelijk ter plaatse een onderzoek in. Meestal loopt het spoor, dat men vindt, dood....

Wraak en weerwraak

David Goldmann zal worden begraven. Hij zal netjes worden begraven op de plaats die hem toekomt. Maar het is mogelijk dat er straks op deze plaats geen ruimte meer zal zijn. Want op hetzelfde ogenblik worden in de woestijn van de Negev twee Israëlische militairen op Israëlisch grondgebied vermoord. De officieren van de UNO, die de zaak ter plaatse hebben onderzocht, vonden een Arabisch vossenhol en daarin een patroonhuls van Britse makelij en onderdelen van een handgranaat.

De Transjordanische regering zegt de andere dag, dat er twee Israëlische militairen, die waren doorgedrongen op Transjordanisch grondgebied, zijn doodgeschoten. En zij stellen voor om de lijken, via de enige toegangspoort naar dit land, de zogenaamde Mandelbaum Gate te Jeruzalem, uit te leveren. Zij geven zelfs de tijd op, waarop dit zal geschieden. Het gebeurt echter niet en het zal nooit gebeuren, eenvoudig omdat beide militairen op Israëlisch grondgebied zijn vermoord en nooit Transjordanië hebben gezien, behalve dan in de verte.

De regering van dit land blijkt zich dus te hebben vergist. Men wist van de moord op deze soldaten, maar men wist niet, dat de Israëlische patrouille, die hen vond, te vroeg was gekomen, waardoor de Arabieren niet meer de gelegenheid hadden hen naar Transjordanisch grondgebied te slepen. Men wilde het aldus laten voorkomen, alsof zij daar waren aangetroffen....

Dit betekent echter, dat de infiltratie, hier in Israël, steeds meer een geleide infiltratie gaat worden; een infiltratie dus, die niet meer het persoonlijk werk is van enkele op wraak beluste Arabieren. Een infiltratie dus, die door verantwoordelijke personen wordt uitgedacht. Ditmaal echter heeft de Transjordanische regering zich vergist. Want de andere dag bekennen twee Arabische soldaten, dat zij twee Israëlische militairen op Israëlisch grondgebied hebben vermoord. Maar de Arabische radio zwijgt.

Intussen blazen Egyptische infiltranten in de Nergev een water-pijpleiding op. Wie weet wat water — en zeker in de Negev — voor de Joden betekent, die zal begrijpen, dat zelfs tien mensenlevens dit verlies nauwelijks hadden kunnen vergoeden. Het is trouwens gebleken, dat ook deze infiltratie door deskundigen is voorbereid. En men kan zich nu alleen nog maar afvragen wat dit betekent. Want indien het zo is, dat officiële instanties achter deze infiltraties de touwtjes in handen hebben, dan konden zij wel eens het voorspel zijn van een oorlog, waarvan niemand de afloop kan vermoeden. In ieder geval is het zo, dat de regeringen van de zeven omringende landen geenszins van plan zijn, om met Israël aan één tafel te gaan zitten. En zolang dit het geval is, zullen de grensincidenten blijven voortrollen, van het noorden naar het zuiden.

In Morgentau dragen de vrouwen geweren en men wordt beheerst door de angst; de angst voor de sluipmoord, en voor het schaduwspel in Transjordanië. En in een kamertje ligt David Goldmann opgebaard. Hij is een symbool van die angst. En een symbool van de onmacht der Verenigde Naties, om hier, in het gewonde Palestina, de wonde te helen, die de staat Israël in de Arabische gedachtenwereld heeft geslagen. Maar de Joden houden stand. Want een andere angst, die voor het anti-semitisme, staat als een fantoom aan hun grenzen. En deze angst is groter, dan die voor 40 miljoen Arabieren, die aan de andere kant van de grenzen hun wapens wetten, om Israël te vernietigen.

Prikkeldraadversperring langs een aan de grens van Israël gelegen landbouwnederzetting. De versperring dient niet alleen om indringers tegen te houden maar vooral ook om te voorkomen dat de bewoners van de nederzetting of hun vee ongemerkt op vijandelijk grondgebied zouden geraken.

Rotterdam. — Het tankschip „Vasum" van de Shell Tankers was het 2.000ste schip dit jaar, dat Rotterdam binnenkwam. Het vorig jaar kwam het 2.000ste schip op 11 februari binnen.

Kamermuziek voor strijkers en pianisten

Van Schubert tot Krenek

Het kost moeite van tijd tot tijd enige nieuwe platenpublicaties in het genre van de kamermuziek bij elkaar te krijgen, want er verschijnt weinig op dit uitgestrekte gebied. Des te plezieriger is het dan nu deze bespreking van enige kamermuziekopnamen te kunnen beginnen met wat voor mij een der schoonste stukken uit de strijkkwartet-literatuur is: Schuberts laatste kwartet in C gr. t. op. 161, op Philips A 01172 L gespeeld door het Budapester Strijkkwartet. Het stuk is daarom zo belangrijk, omdat het de meester tegen het einde van zijn korte leven vertoont in een plotselinge opgang, die hem met behoud van het wezenlijke van zichzelf in de nabijheid van Beethoven en op diens meest eigen terrein brengt: de symphonische factuur.

De grote melodicus, die Schubert is, spreekt uit deze muziek volledig, doch hij wendt zich af van zijn gebruikelijke procédé, het na-elkaar der melodieën onder telkens wisselende belichtingen om in de plaats daarvan de doorwrochte thematische structuur te stellen, de bewerking van het melodische materiaal, die een dramatische constructie te voorschijn roept. Het is frappant, welk een psychisch drama dit strijkkwartet, vooral in zijn eerste deel manifesteert, hoe aangrijpend getourmenteerd deze muziek klinkt en hoe groots de greep van de componist is op deze werkelijk tot het monumentale opgeheven vorm. Men ziet hier de voorloper op de veel later komende Anton Bruckner, wiens voltooiing van de klassieke symfonische traditie zonder Schubert ondenkbaar is.

DISCOPHILIE

De uitvoering, die meeslepend wordt gemusiceerd door het Budapester Strijkkwartet, levert een uitzonderlijke klankschoonheid op doordat de vier musici hier het kwartet Stradivarius-instrumenten bespeelden, dat zich bevindt in de Library of Congress te Washington. Het klinkende resultaat is betoverend.

Uit wel een heel ander vaatje tapt DGG met een klein 45-toeren plaatje (NL 32034), waarvoor Michael Mann en Yaltah Menuhin de sonate uit 1918 voor altviool en piano van Ernst Krenek speelden. Men stelle zich gerust: Krenek onthoudt zich hier van de atonaliteit en gaat in zijn voorstelling van de samenklank onze door bi- en polytonaliteit gerijpte begrippen niet te boven. De sonate is een heel goed specimen van het werkelijke kunnen van deze componist, zeer doorwrocht en bondig geschreven in een boeiende contrapuntische stemvoering, die twee kwasi-autonome partijen in een zeer intelligent begrepen contact met elkaar brengt. Hoe vaker men ernaar luistert, des te overtuigender het stuk wordt, mede door de superieur beheerste uitvoering van de beide muzikanten.

Een geijkt meesterwerk uit de kamermuziek is Mozarts Klarinetkwintet in A gr. t. K.V. 581, dat voor [illegible] S-37 gespeeld is door het bewonderenswaardige Pascal-kwartet met de uitstekende klarinettist Peter Simenauer. **Het klarinet-kwintet is een van de meest precieuze juwelen in Mozarts oeuvre. Geschreven in zijn laatste levensperiode, verbindt het heel zijn rijpheid van gemoed aan de volstrekte eenvoud van geest, die Mozart had verworven. Er ligt een mild romantisch waas over het werk, maar het tekent smaak en stijlgevoel der executanten, dat zij bij alle** verfijning het stuk niet week spelen, doch integendeel een gezonde reële musiceertrant volhouden.

Israëlische muziek

Twee piano-platen besluiten dit overzicht. Philips heeft zich zeer verdienstelijk gemaakt met de publicatie van een 25-c.M. LP waarvoor de Israëlische pianiste Lola Granetman een door gratie en muzikaliteit verleidelijk pleidooi voert voor pianomuziek van haar landgenoten. Dit Israëlische pianorecital omvat een Sonatine op. 38 van Paul Ben-Haim, delen uit „Palestinensische Skizzen" van Joachim Stutschewsky, delen uit de „Semitic Suite" van Alexander Uria Boscovitch en tot besluit de „Hora" no. 5 uit „Vijf Joodse dansen" van Mark Lavry. Men moet hier geen openbaringen verwachten, maar als men goed en herhaaldelijk luistert, dan vallen hier plezierige en interessante muziekjes te horen, al was het alleen maar om de manier, waarop deze componisten, die resp. uit Beieren, Roemenië, Hongarije en het Balticum geboortig zijn, reageren op het klimaat van hun nieuwe vaderland met de geestelijke bagage, die zij uit hun grotendeels Oost-Joods muzikaal verleden hebben meegebracht. Men hoort daarin rudimenten van oeroud Europees Slavisch en ook Arabisch cultuurgoed. Er is veel folklore in, maar er zijn ook pogingen om tot een eigen synthese te komen. Boscovitch is daarin misschien wel de meest talentvolle. Afgezien van al dergelijke aspecten, staat deze plaat vol met eenvoudige, gemakkelijk aansprekende muziek, die met warme en gevoelige voordracht vertolkt wordt. Het is een door haar onbevangen muzikaliteit innemende plaat.

Nikita Magaloff heeft voor Decca Medium Play (LW 5190) een zeer aantrekkelijke opname gemaakt van de vier Impromptu's van Chopin. Hij heeft ook hier wel eens een merkwaardige, eigenzinnige, feitelijk aan de virtuositeit offerende interpretatie, maar daar staat tegenover, dat hij dat in het algemeen niet overdrijft en bovendien menigmaal een groot poëet aan het klavier is, die de elegante, in zichzelf gekeerde toon van Chopin uitnemend treft. Hij doet dit speciaal in de tweede Impromptu in Fis gr. t. op. 36, die tot de minder gespeelde behoort, maar een van de tederste toongedichten is, die Chopin heeft gemaakt. Ook de derde in Ges gr. t. op. 51 is prachtig gespeeld. Het is een zeer aantrekkelijke opname van de complete serie.

Amerikaanse schooljongens belden Boelganin op

Chicago. — Vier leerlingen van een lyceum te Barrington, een plaats in de nabijheid van Chicago, hebben volgens zeggen van een van hen maarschalk Boelganin opgebeld.

Zij waren op het denkbeeld gekomen door een opgave voor een opstel welke luidde: "De vredesvoorstellen van de Sovjet Unie".

Toen zij het nodige geld bijeen hadden vroegen zij het Kremlin telefonisch aan en wel maandag j.l. om zeven uur 's-Avonds plaatselijke tijd. Het gesprek kwam door in de ochtend van Dinsdag toen het in Moskou half drie des middags was.

Desgevraagd kregen de jongelui Boelganin aan de telefoon. Een van hen Charles Mee, vroeg de Russische premier: "Komen er nog nieuwe vredes voorstellen van de Sowjet Unie?", waarop de stem aan de andere kant antwoordde: "Neen, neen, ik weet het niet. Good bye".

Charles zeide zo onder de indruk te zijn geweest dat hij verder niets wist

Samenwerking Nederl. en Britse motorenfabriek

Kromhout Motoren Fabriek D. Goedkoop Jr. N.V. te Amsterdam, fabrikante van scheeps-, stationnaire- en autodieselmotoren, alsmede van vrachtwagen- en autobuschassis, besloot met de Britse Rolls-Royce motorenfabriek samen te werken.

Het produktieprogramma van de Kromhout fabrieken zal daardoor een belangrijke uitbreiding ondergaan.

Buenos Aires. - Uruguay heeft de presidenten van Argentinië en Brazilië uitgenodigd voor een conferentie te Montevideo op 19 en 20 april.

De capaciteit der West-Duitse raffinaderijen

Hamburg. — De capaciteit van de Westduitse raffinaderijen, die thans 12.6 miljoen ton bedraagt, zal tegen 1960 zijn gestegen tot 18 à 20 miljoen ton. Einde 1955 bedroeg de raffinagecapaciteit van de landen der O.E.E.S. 120 tot 130 miljoen ton en het verbruik 90 tot 100 miljoen ton.

Ontwikkeling van afbetalingskrediet in Amerika baart zorgen

Economische activiteit blijft op hoog peil

(Bijzondere correspondentie uit New York)

De president van de Federal Reserve Bank te New York heeft zijn bezorgdheid uitgesproken over de huidige ontwikkeling van het afbetalingskrediet. Hoewel hij niets tegen dit soort krediet als zodanig heeft en zelfs niet veel over het tempo, waarmee de afbetalingskredieten sinds het begin van 1955 zijn toegenomen, had de president toch een ingrijpend bezwaar. Zijn ongerustheid werd n.l. opgewekt door het feit, dat in het recente verleden de toeneming van de afbetaling, volgens hem, in hoofdzaak bereikt was door een vergemakkelijking van de betalingsregeling. Hij meende dan ook, dat de controle op de afbetalingskredieten voortaan bij de Federal Reserve Board diende te berusten.

Hypothecaire leningen op gunstiger voorwaarden

Wat de president van de Federal Reserve Bank te New York vooral afkeurt, is, dat de leveranciers bij de afbetalingstransacties elkaar niet meer via prijs en kwaliteit, zoals gebruikelijk, maar via het aanbieden van gunstiger betalingsregelingen voor de consument, beconcurreren en hierin schuilt zoals begrijpelijk wel terdege een gevaar, immers waar is de grens. Bovendien zou de consument door gunstiger betalingsregelingen weer meer verplichtingen kunnen aangaan en daarbij zijn mogelijkheden kunnen overschatten.

Ook de voorzitter van de Federal Reserve Board heeft ten aanzien van de economische ontwikkeling in Amerika een waarschuwend geluid laat horen. Hij vreesde namelijk dat de Amerikanen zich in slaap lieten wiegen door een soort valse zekerheid ten aanzien van de toekomstige economische gang van zaken. Hij noemde het verontrustend dat de mensen van thans menen, dat ze heel wat knapper zijn dan hun voorgangers in de twintiger jaren, zodat er niet zo snel wat zou kunnen gebeuren.

De vraag waar het om gaat is echter of Amerika de staatslieden en leiders zal kunnen voortbrengen, die men nodig heeft. Zowel overheid als bedrijfsleven zullen alles in het werk moeten stellen om de soliditeit van de Amerikaanse economie te helpen behouden.

Wat betreft de kredietverlening in Amerika kan de voorzitter van de Federal Reserve Board het niet eens zijn met die kringen, die op een verruiming hiervan aandringen en hij verdedigde dan ook de politiek van verhoging van de rentevoet, die de Board heeft ingevoerd. Goedkoop geld, aldus de voorzitter, was een van de voornaamste oorzaken van de recessie, die het Korea-conflict met zich bracht.

Het is in dit verband dan ook wel de moeite waard om erop te wijzen, dat de Amerikaanse regering heeft aangekondigd, dat de kredietvoorwaarden voor hypothecaire leningen vergemakkelijkt zijn. Leningen, door de staat gegarandeerd en verstrekt voor de bouw van woonhuizen zullen in plaats van in 25 jaar nu in 30 jaar mogen worden terugbetaald.

Men zal begrijpen dat de bouwondernemingen en de fabrikanten van bouwmaterialen deze maatregel hebben toegejuicht. Zij hebben daarbij de verwachting uitgesproken, dat aan de vertraging, die bij de huizenbouw was waar te nemen, nu weldra een einde zal komen.

In bankkringen, die gespecialiseerd zijn in hypothecaire leningen, heeft de beslissing van de regering echter enige verbazing gewekt en is met gemengde gevoelens ontvangen. Men acht een verlenging van de aflossingstermijn tot 30 jaar nog niet gerechtvaardigd door de verminderde vraag naar hypothecaire leningen. Anderen zijn in deze maatregel een stimulans voor inflatie. Weer anderen zijn van mening, dat de gelden voor deze leningen niet voldoende beschikbaar zullen zijn, ondanks de regeringsgarantie, als gevolg van de kredietbeperking.

De verwachtingen t.a.v. de investeringen van het bedrijfsleven blijven voor 1956 hoog gespannen.

De staalindustrie heeft voor een periode van drie jaar uitbreidingsinvesteringen aangekondigd, die per jaar een bedrag van 1 miljard dollar zullen vereisen. Ook de General Motors hebben investeringsplannen, waarmee in 1956 een bedrag van 1 miljard dollar gemoeid zal zijn. Voorts zijn er nog de plannen van de Socony Mobiloil, die voor 1956 354 miljoen dollar vergen. Dit alles is ongetwijfeld een bewijs van vertrouwen in de toekomstige economische ontwikkeling.

Toch valt er nog steeds in de zakenwereld een zekere afwachtende houding te bespeuren. Oppervlakkig gezien is er echter geen verschil met de toestand zoals die per ultimo 1955 was.

De activiteit blijft op een hoog peil en de economische adviseurs van de regering zijn er vrij zeker van, dat in het eerste kwartaal 1956 het bruto nationale produkt, berekend op jaarbasis, 400 miljard dollar zal bedragen, dat is 1 pct. hoger dan in het laatste kwartaal 1955. Een gedeelte van de vooruitgang zal echter zijn oorzaak vinden in prijsstijgingen.

Ook de werkgelegenheid blijft gunstig. Uit de laatst bekende cijfers, die van december j.l., blijkt dat 2½ miljoen arbeiders meer te werk waren gesteld, dan in de gunstigste decembermaand daarvoor.

Blijvende conjunctuurneergang thans onwaarschijnlijk

Voorzichtigheid blijft geboden

(Van een beursmede werker in Nederland)

Toen ruim anderhalf jaar geleden dr. J. W. van der Zwaan zijn proefschrift het licht deed zien over „Aandelenkoersen en conjunctuur", trok zijn dissertatie zowel onder de beursleden als bij de overige zakenlieden sterk de aandacht, doordat hij in zijn gedegen studie een periode van 66 jaar heeft behandeld, binnen welk tijdperk niet minder dan 17 aandelenkringlopen in de Verenigde Staten waren voorgekomen van hausse naar baisse en omgekeerd. Hij heeft daarin scherp omlijnde typische verschijnselen der hoog- en laagconjunctuur duidelijk uiteen gezet en het is wellicht van pas, aan de hand van de daarbij gestelde normen, na te gaan in hoeverre de thans te constateren hoogconjunctuur aan de gestelde criteria beantwoordt, omdat daaruit wellicht zou kunnen worden geconcludeerd of en in welke mate thans van een hoogtepunt van de conjunctuurlijn zou kunnen worden gesproken.

Wanneer men daarbij de verschijnselen der hoogconjunctuur rubriceert, komt men ruimweg tot de volgende punten:

a. grote omloopsnelheid van goederen en gelden.

b. vergroting der consumptie en hoge aandelenkoersen leiden tot vergroting van het productie-apparaat.

c. hausse tijdperk brengt dikwijls overexpansie mee.

d. grote voorraden en grote binnenkomende orders.

e. hoge produktenprijzen en

f. hoge rentetarieven en hoge beleningen

Wanneer men deze punten stuk voor stuk onder de loupe neemt, moet erkend worden, dat de onder a. en b. genoemde voorwaarden inderdaad aanwezig zijn. Zowel de omloopsnelhaid als de vergroting der consumptie zijn feiten, waarmede rekening moet worden gehouden, terwijl ook de hoogte der aandelenkoersen in sommige sectoren tot voorzichtigheid manen. Ook bij het punt d. (grote voorraden) moet geconstateerd worden, dat bij alle grote wereldondernemingen de voorraden een grote hoogte hebben bereikt, al moet daarbij overwogen worden, dat de ontwaarding van het geld een zeer belangrijke rol gespeeld heeft.

Bij de punten e. en f. kan men gevoeglijk tot de conclusie komen, dat deze geen enkel gevaar opleveren. Op enkele uitzonderingen na — (rubber, tin, lood, zink) zijn de goederenprijzen eerder aan de lage kant, rentetarieven blijven zeer laag ook na de discontoverhogingen, die zowel in Europa als in de Verenigde Staten werden doorgevoerd, en die meer het karakter dragen van tijdige afremming dan van het keren van ongewenste verschijnselen. Beleningen van effecten zijn ver beneden het vooroorlogse peil en hebben, zeker in de tegenwoordige marktconstellatie geen neiging tot vergroting. Wat de bankcredieten aan de ondernemingen aangaat, volgen de banken de juiste politiek, slechts kortlopende credieten te verstrekken, terwijl eveneens op aankopen op termijnbetaling nauwlettend het oog wordt gehouden.

Tegenover de hierboven genoemde feiten, die de tegenwoordige toestand van de hoogconjunctuur bevestigen, staan echter een zestal factoren, die wellicht de genoemde gevaren voor een belangrijk deel compenseren en wel:

1e Zeer-sterke balans- en investeringspolitiek.

Bij vrijwel alle ondernemingen in binnen- en buitenland. Door grote afschrijvingen en terughouden van belangrijke delen der gemaakte winsten worden overal en vooral in ons land de investeringen in toenemende mate door interne reserveringen bekostigd, zodat van een overmatige kapitaalsuitzetting zeker geen sprake is. Integendeel; bij zeer vele grote ondernemingen kan van een onderwaardering der kapitalen worden gesproken, zodat de werkelijke activa na aftrek van de schulden veel groter zijn dan de nominale aandelenkapitalen, die in de balansen voorkomen.

2e Vervlakking der dividendbetalingen.

Door de overmatige reserveringen komen exorbitante dividenduitkeringen nergens voor, zodat mede daardoor de uitgaven voor consumptieve doeleinden worden afgeremd.

3e Tijdige aanpassing der produktie.

Uit de recente inkrimping bij de Amerikaanse auto-industrie en sterker nog uit de plannen der regering van de Verenigde Staten tot beperking van de uitzaai van landbouwprodukten, blijkt duidelijk, dat men geen opportunistisch economische politiek wil voeren maar juist met vooruitziende blik de ontwikkeling wil beheersen.

4e Betere statistische voorlichting.

De enorme vooruitgang, die op dit gebied is geboekt, kan, mits goed gehanteerd, in vele gevallen behoeden voor overexpansie en kan zelfs, met inachtneming van de broosheid der cijfers, toch dikwijls een juistere bedrijfsvoering brengen.

5e Politieke bewustwording in de minder ontwikkelde landen.

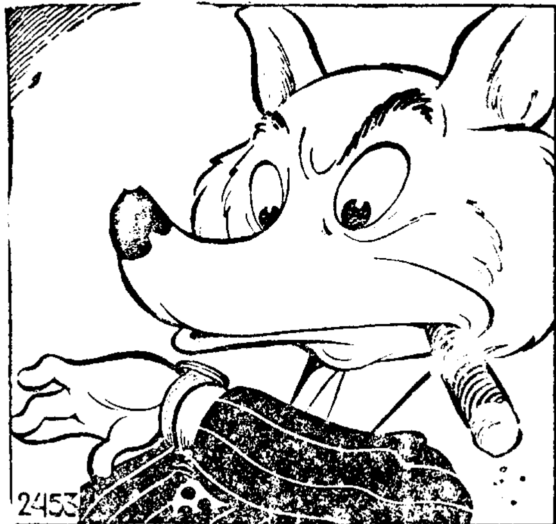
Hoewel deze helaas in de regel met schokken gepaard gaat, voert zij tevens naar een prikkeling der behoeften, zodat zich voor vele artikelen, die bij Amerikaanse en Europese volken reeds lang gemeen goed zijn geworden, een enorm afzetgebied opent.

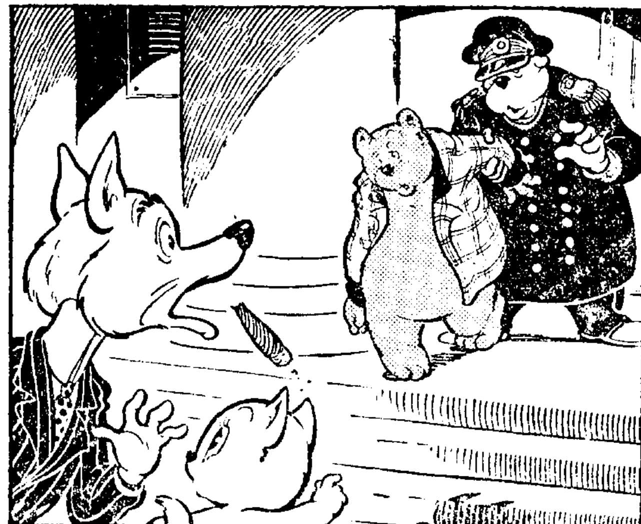
6e Waakzaamheid der regeringen.

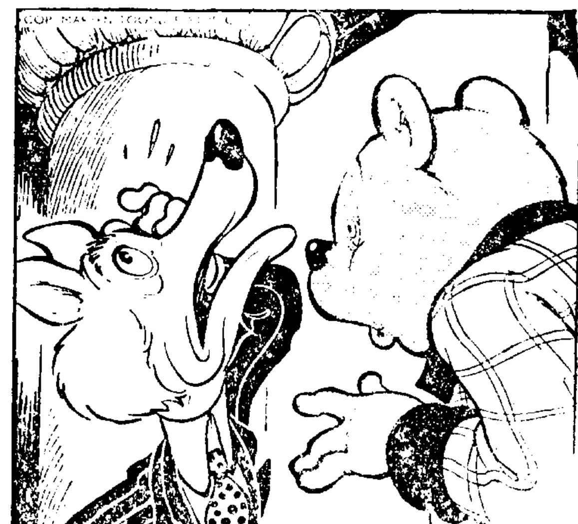
Veel meer dan vroeger, is men er thans op bedacht crisisverschijnselen tijdig te voorkomen en reeds bij vroeg opkomende symptomen de benodigde tegenmaatregelen te nemen. De gigantische steun, die de Verenigde Staten door Marshallhulp hebben verleend en opnieuw verlenen door schenkingen en leningen aan minder ontwikkelde landen, uitzending van experts op elk gebied, planning van grote werken enz., openen nog wijde perspectieven voor een vergroting en verbreding der welvaart.

Hoewel niemand het verloop der toekomstige conjunctuur kan voorspellen en het waarschijnlijk ook nog te vroeg is om op grond van het voor en tegen der hierboven aangehaalde punten een conclusie te bouwen, lijkt het toch weinig waarschijnlijk, dat wij thans reeds voor een blijvende neergang der conjunctuur zijn geplaatst, al blijft voorzichtigheid, vooral ten aanzien van de eerste twee genoemde feiten, zeker niet overbodig.

TOM POES en het slaag-systeem

2453 — De heer Slagslager wierp gespannen een blik op zijn horloge.

„Uw vriend blijft lang binnen," zei hij. „Dat lijkt mij een goed teken."

„Ik weet het niet," zei Tom Poes. „Ik ken heer Bommel al een hele tijd. En het is niet altijd goed, wanneer hij lang wegblijft."

„Kom, vriendje," hernam de cursusleider afkeurend. „Als hij de betrekking van bankdirecteur wil hebben is het nodig, dat hij rustig naar iedereen luistert. Hoe langer hij luistert, hoe beter het is. Onthoud, dat een geduldig luisteraar altijd voor verstandig zal worden gehouden. Daarom heb ik goede hoop op de uitslag van deze sollicitatie."

„Hm," zei Tom Poes. Het was niet nodig dat hij meer zei, want op dat moment werd de deur van het Bankgebouw geopend om doorgang aan heer Ollie te verlenen. Hij werd ondersteund door een stevig gebouwde portier, die hem zorgzaam, doch met kracht van de stoep af hielp.

„Wat betekent dit?" riep heer Slagslager onthutst.

De portier haalde de schouders op. „De een of andere dwaas, die beweerde, dat hij de nieuwe directeur was," legde hij grommend uit. „Viel de president lastig. Bazelde wartaal. Een brutale, opgeblazen sukkel, als U mij vraagt!"

Met deze woorden verdween de bewaker weer in het gebouw en liet heer Bommel aan zijn onderwijzer over. Deze sloeg een enkele blik op het versufte, uitgeputte gelaat van zijn leerling en greep toen in wanhoop naar zijn kruin.

„Monetair gekanteld bekken. ." stamelde heer Bommel. „. . . . het is te veel voor een heer. . . . , als iemand begrijpt wat ik bedoel. . . ik ben leeggelopen."

„Inderdaad, het was te veel, dat is wel duidelijk," gaf de cursusleider zuchtend toe. Toen herstelde hij zich. „Komaan, niet bij de pakken neerzitten!" riep hij uit. „We gaan onverschrokken verder! We beginnen aan plan twee!"

Madrileense studenten nemen opnieuw stelling tegen herstel van de monarchie

Madrid. - De colleges aan de universiteit van Madrid zijn dezer dagen afgelast na een vechtpartij tussen studenten aan de rechtsgeleerde faculteit, behorende tot de officiële studentenvereniging, en andere, die tegen deze vereniging gekant zijn. Verschillende honderden studenten trokken door de straten van Madrid naar het ministerie van Onderwijs. De optocht was een protest tegen de vechtpartijen, die gisteren ontstonden naar aanleiding van de kwestie der monarchie. Tijdens de optocht werd geschreeuwd: „Wij willen geen koning" en „Weg met de Studentenvereniging". Daarna keerden zij naar de universiteit terug en vielen het kantoor van de studentenvereniging, die wordt beheerst door de Falange, aan. De Falange is de partij van Franco en de enige politieke groepering, die in Spanje wordt geduld. In het kantoor werd meubilair vernietigd.

De vechtpartij deed zich voor, nadat studenten, die met de studentenvereniging niets te maken wilden hebben, een vergadering belegden om een eigen vereniging op te richten. Deze vergadering werd gestoord door aanhangers van de bestaande vereniging.

Ondanks de onrust onder de Spaanse studenten de laatste dagen, heeft tot dusver het merendeel der 16.000 studenten van de universiteit van Madrid zich van de controverse afzijdig gehouden. Hoewel de toestand verward is, schijnt het geschil zich te beperken tussen studenten, die een vrij standpunt innemen en de Falangisten, die de studentenvereniging beheersen.

„EUROVISIE" wil olympische ruiterwedstrijden uitzenden

Rome. — Gezien de grote publieke belangstelling die de televisie-uitzendingen van de grote sportgebeurtenissen de laatste tijd hebben getrokken, hebben de landen, aangesloten bij de z.g. "Eurovisie" het plan opgeworpen tot een directe uitzending te komen van de olympische ruiterwedstrijden, die in juni te Stockholm worden gehouden. Een directe uitzending vanuit Melbourne naar Europa stuit echter op onoverkomelijke technische moeilijkheden. Overwogen wordt nu, gedurende de spelen, een dagelijkse vliegdienst tussen Melbourne en Rome te onderhouden, opdat iedere dag een film van de wedstrijden naar Europa kan worden vervoerd. In Rome zou deze film door een televisiezender worden uitgezonden en via tussenstations zouden beeld en geluid naar de landen in Europa worden overgebracht.

Het Russische protest tegen de weerballons

Washington. - Minister Foster Dulles heeft op vragen over het protest van de Sovjet-Unie tegen de verschijning van Amerikaanse ballons in het Russische luchtruim verklaard, dat de Verenigde Staten bereid zijn te vermijden, dat weerballons boven het gebied van een of ander land verschijnen, dat hier sterk bezwaar tegen maakt. De Verenigde Staten behouden zich echter het recht voor overal ter wereld ballons op te laten naar de hoge snelle luchtstromingen.

Igualada. — In een fabriek voor chemische producten te Igualada, in de Spaanse provincie Barcelona, is dezer dagen een stoomketel ontploft. Hierbij kwamen drie werklieden om het leven. Een werd ernstig gewond.

Duitse concentratiekamp-arts toerekeningsvatbaar

Kiel, Westduitsland. — Artsen en psychiaters hebben professor Karl Clauberg, tijdens de oorlog arts van een nazi-concentratiekamp, volledig verantwoordelijk bevonden voor zijn misdaden tegen Joden. Professor Clauberg is gearresteerd in verband met een onderzoek naar beschuldiging dat hij honderden Joden zou hebben gesteriliseerd.

Hij werd volledig toerekeningsvatbaar verklaard in een medische verklaring getekend door het hoofd van het ziekenhuis waar hij onder toezicht is geplaatst.

De 57-jarige Clauberg is in oktober teruggekeerd uit Russische krijgsgevangenschap waarin hij 10 jaar had doorgebracht.

Stromboli werkt weer

Stromboli. - De heftige eruptie van de vulkaan Stromboli, die vijf dagen geleden begon, is in hevigheid toegenomen. Een ononderbroken lavastroom stroomt uit drie kraters van de 900 meter hoge vulkaan naar de zee, waaruit grote stoomwolken opstijgen. Tot dusver heeft de uitbarsting geen schade teweeggebracht in de dorpen op het eiland.

Rotterdamse scheepswerf neemt dok in gebruik

De Dok- en Werf-Maatschappij Wilton Fijenoord N. V. te Rotterdam Schiedam nam het eerste van twee nieuwe gegraven dokken, waaraan sedert 1952 is gewerkt, in gebruik.

De lengte van het dok bedraagt 211 meter en de breedte 31½ meter. De sluisdeuren hebben een afmeting van 27 x 13 meter.

Het dok is voorzien van vele moderne installaties, waaronder een olievang installatie, die voorkomt dat het water door olieresten wordt verontreinigd. Alle benodigde elektriciteit kan door de eigen installatie van het dok worden geleverd; er zijn aansluitingen voor water en perslucht. Ter bestrijding van brand is een sprenkler-installatie aanwezig. Het dok kan per uur 20m3 afvalwater verwerken; dit wordt weggezogen en -geperst naar een tank bij de ingang van het dok. Het is mogelijk, dat het leven aan boord van een schip dat in het dok is, gewoon voortgang vindt.

Het tweede dok met bijbehorende uitrusting zal in april 1956 gereed komen.

Buenos Aires. — Te Buenos Aires is een stichting onder de naam "Ortega y Gasset" opgericht, met het doel om de ideeën van deze schrijver te verbreiden en het bestuderen van zijn werken te bevorderen.

Zes Concerti Grossi van HÄNDE[L]

Klassieke en romantische concertmuziek

Van een handvol platen van zeer verschillende aard wijs ik u ditmaal eerst op Decca LXT 5020, waarvoor het voorbeeldige Boyd Neel Orchestra de complete „set" van Händel's zes Concerti grossi op. 3 heeft gespeeld. De concerti grossi van opus 3 zijn nog minder gespeeld dan die van opus 6, die uitsluitend voor strijkers geschreven zijn. De laatste zijn wat rijper en hebben een grotere diepgang, maar de concerti grossi van opus 3 zijn eveneens meesterstukken, zij het van een jong, wat jongere meester, in wie de levenslust dan ook overbruiste. Ze zijn niet alle van precies gelijke waarde; hetgeen alleen maar wil zeggen, dat het ene concert u nog wat beter zal bevallen dan het andere. De juiste ontstaansdata zijn niet geheel en al zeker. De oudste stukken gaan wellicht terug tot 1711-1712, doch men kan met Herman Rutters wel aannemen, dat verscheidene geschreven zullen zijn tussen 1716-1720.

Händel was toen kapelmeester van de Duke of Chandos, in wiens inspirerende dienst hij zijn belangrijkste instrumentale en vocale stukken heeft geschreven. Een bijkomend voordeel van opus 3 is, dat de stukken zijn geïnstrumenteerd voor een zeer verscheiden bezetting van strijkers met klaviercontinuo (soms cemballo, soms orgel) alsmede verschillende soorten van houtblazers, waarmee Händel de grootst mogelijke variëteit in de concertini aanbrengt. Hij past geen vaste concertini in elk concert toe, maar laat al naar het uitkomt verschillende groepen van instrumenten of ook wel een solo-instrument die rol vervullen. Het is een pracht van onuitputtelijk vindingrijk musiceren, dat men hier hoort

In stijl en atmosfeer niet ver hier vandaan blijft een Philips LP, waarvoor de Amsterdamse fluitist Hubert Barwahser met de Wiener Symphoniker onder Paumgartner een suite voor fluit en strijkers in a kl. t. van Telemann en een fluitconcert van Haydn in D gr.t. heeft gespeeld (N00208 L.) Zonder kwaad van Haydn te willen zeggen verdient de eerste vooral aandacht om de suite van Telemann, deze tijdgenoot van Bach en Händel, die zijn beide grote collega's samen in vruchtbaarheid nog overtrof, zonder evenwel hun formaat te kunnen halen. Dit neemt evenwel niet weg, dat Telemann altijd uiterst onderhoudende muziek schreef en daaronder een respectabel aantal stukken, die uitblinkers genoemd mogen worden. Deze in grote verscheidenheid samengestelde suite voor fluit en strijkers behoort stellig tot deze laatste categorie, waar het onderhoudende badinerende musiceren overgaat in een spel van grote geestrijkheid en gevoelvolle fantasie. Barwahser speelt dit alles met een bewonderenswaardig geëgaliseerde en heldere, geschakeerde toon.

Een andere veel bewonderde solist, die in Nederland zijn basis heeft, is Herman Krebbers, die voor Philips A 00203 L twee beroemde en zeer virtuoze vioolconcerten speelde (begeleid door het Residentie Orkest onder Van Otterloo), t.w. het eerste concert in D gr.t. op. 6 van Paganini en het Vierde concert in d kl.t. op. 31 van Vieuxtemps, stukken die altijd weer voor verouderd worden uitgekreten en nochtans niet sterven, omdat ze in hun soort zo goed zijn en zulk een uitgelezen hogeschool voor de violist vormen. De wijze waarop Krebbers deze concerten speelt bewijst hoezeer hij de hoogte van de meesterlijke beheersing heeft bereikt. Niet alleen dat zijn spel verbluffend briljant en gaaf is, er heeft ook een sterke, voortvarende muzikaliteit in, de stijl is mannelijk en fors. Violistische prestatie: derhalve van de eerste rang.

Voor de belcantisten koos ik uit Decca Medium Play LW 5186, waarvoor Renata Tebaldi en Mario del Monaco de beide grote duetten uit de eerste en derde acte van Verdi's „Otello" zongen met het Sancta Cecilia-orkest onder Alberto Erede. Del Monaco is meer stem dan mens, maar het is dan ook stem. Tebaldi is stem en mens tegelijk, ontroerend van klank en van voordracht beide. De duetten behoren tot de toppunten van de in haar geheel al toppuntige partituur en Erede is een voortreffelijk begeleider. Inderdaad een begeleider. De reproductie is typisch genomen van de zangers uit, niet van de dirigent.

Tenslotte twee opnamen op Philips Favourites (S 06058 R en S 06059 R) van gespeelde en gezongen Hongaarse muziek door het Hongaarse Staatsensemble, resp. onder leiding van Baross Gàbor en Boross Lajos. Er verschijnt te weinig Hongaarse muziek op de plaat, en dit moet men betreuren, want zij behoort tot de meeslependste volksmuzieken die er bestaan. Deze beide prachtige opnamen getuigen daarvan. Hier is nu een reeks dansen en zang- en dansscènes bij elkaar, gespeeld door een weergaloos orkest en aan sommige waarvan wordt meegewerkt door een volmaakt koor. Men moet geen wetenschappelijke musicologische eisen aan deze opnamen stellen. Zuivere Hongaarse boerenmuziek bevatten de platen niet, maar wel die muziek, die bij de Hongaren aan de orde van de dag [is], gemengd met de invloeden van de zigeunermuziek en heel het gepassioneerde geëxalteerde muziekgevoel der [zigeu]ners, die zich wonderwel aanpassen tot de zeldzame rijheid van [hun] muziek. De liederen uit Zeged en Szeged, die de koren zingen, [staan] het meest nabij aan de authentieke boerenmuziek, zij het dat ze kunstig bewerkt zijn. Maar het doet er weinig toe. Hier is overrompelende muziek van ongeëvenaarde muzikaliteit, muziek die een rijkdom van expressie heeft, zoals geen andere muziek die kent.

En voor de curieuze vergelijking: Philips 45-toeren plaatje 409 ... waarvoor de New Yorkse Philharmonic onder Bruno Walter vier van Brahms' Hongaarse dansen speelde. Ook heel mooi werk, maar welk een verschil!

Geheimzinnige duikboot bij Fidji-eilanden waargenomen

Suva. — Uit Suva op de Fidji-eilanden is bericht ontvangen dat de geheimzinnige duikboot, waarop de vorige week door een vliegtuig van de luchtmacht van Nieuw Zeeland tevergeefs jacht is gemaakt, vrijdag j.l. tussen de Fidzji-eilanden opnieuw is opgedoken, niet ver van de plaats waar men hem enkele uren tevoren ook weer had gezien.

Deze duikboot wordt het derde mysterie van de Zuidzeeeilanden genoemd.

Zoals men zich zal herinneren is op 10 november bij de Fidzji-eilanden het schip Joyita gevonden, terwijl van de opvarenden geen spoor was te bekenken. Dan is er nog het geval van de 40 tons handelszeilboot "Arakarimoa", die op 28 december met 20 mensen aan boord spoorloos is verdwenen. Of er enig verband tussen een en ander bestaat is niet bekend.

Jeugdige musici gaan te Madrid congresseren

Madrid. — Het volgende internationale congres van de F.I.J.M. (Federation Internationale des Jeunesses Musicales) zal van 2 tot 7 april 1956 te Madrid worden belegd. Bij deze gelegenheid zal er in de Spaanse hoofdstad een concert worden gegeven door een orkest, bestaande uit jongelui uit de verschillende landen, die bij de genoemde federatie zijn aangesloten. De leiding zal berusten bij een Spaanse dirigent.

Gratis circus-voostelling voor Amsterdams jongetje

Wat doe je, als je acht jaar bent, een dubbeltje zakgeld in de week geniet en je als Amsterdamse jongen toch graag naar Circus Carré gaat? We zouden zeggen, een vriendelijke oom aanspreken of een voorradige tante, als van ouderlijke zijde niets te verwachten valt. Maar een Amsterdamse achtjarige dacht er anders over. Men snapte de knaap 's avonds toen hij zich zat te verkneukelen in het schouwspel, dat zich in de piste ontrolde; maar hij deed dat illegaal, zonder toegangsbewijs. Hij was 's middags reeds naar binnen geglipt, had zich tot het begin van de avondvoorstelling verborgen gehouden en had zich pas vertoond, toen de eerste fanfares de feestelijkheden aankondigden.

Amerika heeft bemande raket

Washington. — Admiraal Rawson Bennett, hoofd van de afdeling onderzoekingen van de Amerikaanse marine, heeft op een bijeenkomst van officieren en geleerden verklaard, dat de Verenigde Staten thans in staat zijn een door een persoon bemande raket 150 km omhoog te schieten. De raket kan na zijn baan voltooid te hebben de aarde weer geheel ongeschonden bereiken.

...ter bestudering van de toestand ... bepaalde landbouwwerken aldaar ... zal rapport uitbrengen. Hij zal ... den als directeur der firma Van ... en Co.

Madrid. — De aartsbisschop van Granada, kardinaal Garcia y Garcia de Castro heeft in een herderlijk schrijven de afschaffing van de gereglementeerde prostitutie in Spanje bepleit.

Na op de Olympische Winterspelen te Cortina de gouden medailles voor de nummers reuzen-slalom en slalom te hebben veroverd, is de Oostenrijker Toni Sailer er ook in geslaagd om eerste te worden bij het nummer Olympische afdaling. Hij wist het 3461 meter lange parcours, waarin een hoogteverschil van 902 meter voorkomt, af te leggen in een tijd van 2 min. 52.2 sec. Toni Sailer aan de start op de gevoelige plaat vastgelegd.

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

41

„Kijk het toch eens aan, Willem!" zei hij zachtjes. „Dat vind je nergens op de wereld als hier in Mokum!"

In het kantoor van een der afdelingschefs legde de commissaris het in Ferouchs zak gevonden groene spoorkaartje voor de autoriteiten op tafel. Hij viel met de deur in huis.

„Kunt u ons zeggen hoe laat en door wie dit kaartje gisterenmiddag werd afgegeven?"

„Maar mijn beste commissaris! Het is Juni en dit is een hoofdstation van een grote stad, waar dagelijks duizenden van die kaartjes worden verkocht......Hoogstens zult u een paar oppervlakkige gegevens kunnen krijgen." Hij nam de telefoon van de haak en gaf het serienummer van het kaartje en het traject aan een andere beambte door. „Laat degene, die het heeft afgegeven even bij mij komen."

Het wachten werd bekort met het aanbieden en opsteken van sigaretten. Van Houthem verkoos zijn pijp, die hij bedachtzaam vulde. Juist toen iemand voor de derde keer had opgemerkt dat het vandaag zulk heerlijk zomerweertje was, ging de kamerdeur open. Een juffrouw kwam, een beetje geagiteerd, binnen. Met een vragende, niet geheel geruste blik, nam zij de aanwezigen even op en wachtte daarna met een uitdrukking van „mij-een-zorg" tot haar iets zou worden gevraagd. De chef maakte een gebaar naar Van Houthem. Met vaderlijke gemoedelijkheid beantwoordde de commissaris de nu zelfverzekerde blik van zijn getuige; hij wist op een haar hoe hij deze administratieve krachten van om en nabij de twintig moest aanvatten.

„Komt u even hier bij me zitten......juffrouw......?

„Alida de Groot."

„Juffrouw de Groot. De politie zit met een moeilijkheid. Maar we geloven, dat we bij u aan het juiste adres zijn om die op te lossen." Hij nam het kaartje van de tafel op en gaf dit aan het meisje. „Is dit nummer gisteren aan uw loket verkocht."

Zonder veel belangstelling wierp zij een snelle blik op het nummer en zei:

„Dit is het plaatsbewijs, waarover zo even getelefoneerd werd...... Ja, het is uit een van de series, die ik gisteren had."

„Prachtig. Maar nu ga ik het wat moeilijker maken. Om hoe laat kan dit gisteren ongeveer zijn uitgegeven?"

„Tussen 15 uur 30 en 17 uur," antwoordde de jonge dame prompt.

„Hoe weet u dat zo precies?"

„Om halfvier begon mijn dienst. Het eerste nummer van de serie enkel, tweede, Den Haag was 4545......dat heb ik onthouden. Dit kaartje heeft nummer 4608...... Om vijf uur moest ik me ziek melden. Ik kon niet zien van de hoofdpijn. Toen ik wegging, moet 4608 al lang zijn uitgereikt."

„En nu komt de moeilijkste vraag...... Zoudt u u kunnen herinneren wie dit kaartje gekocht heeft?"

De juffrouw wierp een veelbetekenende blik op haar hoogste chef; haar uitdrukking liet aan duidelijkheid niets te wensen. Voor het eerst sedert het begin van het onderhoud glimlachte ze even, zij het ook een tikje medelijdend.

„Maar, meneer!...... U moest eens een halfuurtje op mijn plaats achter het loket gaan zitten! Als je geen vergissingen wilt begaan, heb je je hoofd zó bij je werk nodig, dat je zelfs geen gezichten ziet. Je hoort wat je gevraagd wordt en dat geef je. Daarna heb je je ogen nodig om het geld dat je gegeven wordt te controleren of wisselgeld uit te tellen...... En voor je daarmee goed klaar bent, heeft de volgende al weer iets gevraagd. Zo gaat het uur na uur.... U begrijpt toch wel, dat je met de beste wil je niet kunt herinneren, wie een bepaald kaartje heeft ontvangen!"

Van Houthem knikte met vaderlijk geduld.

„Natuurlijk...... dàt begrijp ik best. Maar ik zal u op weg helpen. U verkocht dit kaartje aan een vreemdeling, die haast had...... Haha! Ik zie aan uw gezicht, dat u weet wie ik bedoel......"

Het gezicht van het meisje verhelderde.

„O, die halve gare!" riep ze. „Met zijn la Haye... den Aag.... met retour! Zijn kaartje lag al klaar voor hij er aan dacht, dat hij nog moest betalen."

„Ziet u nu wel, dat we samen een heel eind komen! Herinnert u zich misschien nog iets van zijn uiterlijk?"

Juffrouw de Groot trok haar wenkbrauwen samen in ernstige concentratie. „Een goed geklede heer met een knap gezicht... Donker..... Jammer, dat hij een grote vlek op zijn ene wang had...... Is hij dat?"

„Het lijkt er veel op. Weet u nu ook nog hoe laat het ongeveer was?"

Meegesleept door haar succes, dacht het meisje even ernstig na.

„Het moet omstreeks vier uur zijn geweest," zei ze beslist.

„Dan zal ik u niet langer van uw werk houden. Wel bedankt voor de moeite."

Op een wenk van de chef verdween ze.

„Zou ik nu iemand te spreken kunnen krijgen van het personeel van de vier uur zeven naar den Haag gisterenmiddag?"

De chef haalde een beetje kregel de schouders op. Toen greep hij weer naar de telefoon.

„Hoe kunnen we het gemakkelijkst de hoofdconducteur van 1163 naar Dordt van gisterenmiddag vinden?"

Het andere eind van de verbinding deed een lang verhaal, hetgeen tenslotte door de chef werd afgebroken met het verzoek Van Bergen zich dadelijk bij hem te laten melden, als hij van dienst kwam.

„Het spijt mij voor u, maar de hoofdconducteur van 1163, de man die er in elk geval van hoort, als er iets bijzonders zou zijn geweest, heeft op 't ogenblik dienst. Gelukkig woont hij in Amsterdam. Als hij terugkomt, zal ik hem zeggen, dat hij zich bij u moet melden. Waar kan hij u vinden?"

„Op het hoofdbureau, Elandsgracht. Nu zou ik graag de man horen, die aan de uitgangscontrôle het kaartje heeft afgestempeld."

(Wordt vervolgd)

Na haar overwinning in het nummer reuzen-slalom voor dames op de Olympische winterspelen te Cortina werd de 30-jarige Ossi Reichert geluk gewenst door haar moeder. Ossi Reichert veroverde door haar prestatie de eerste gouden medaille voor Duitsland.

OLGA TROMP tot Arubaanse REINA Carnaval uitgeroepen

Onze fotograaf wist 5 vooraanstaande figuren uit de karnavalsviering met één knip op de gevoelige plaat vast te leggen. Het was even na de verkiezing en de kroning van Reina Carnaval Aruba 1956, dat mej. Olga Tromp van de Aruba Social Club, getooid met de versierselen harer waardigheid, op de microfoon toestapte en jury en publiek op hartelijke wijze toesprak, waarbij zij dankte voor de spontane medewerking van allen. Maar woorden „Viva Aruba, viva Carnaval", werden gevolg door een donderend applaus. Op de foto v.l.n.r. voorzitter Karnavals Comité Aruba Eric Arends, Reina Carnaval Aruba 1956 Olga Tromp, Prins Karnaval Poeppie de Eerste Paul Diaz, wnd. Gezaghebber Fichi Croes en Pancho Marciano Arends.

Uitpuilend stadion schudde van bijvalsbetuigingen

Oranjestad. — Uit 13 koninginnen moesten zaterdagavond 12 consuls en 2 scheepsofficieren als leden van de jury Karnaval Koningin kiezen. Dit was een verre van gemakkelijke taak. Dat het publiek het eens was met de keuze van de jury bleek wel uit de warme ovatie, welke Olga Tromp bij het bekendmaken van haar naam ten deel viel. Een warm woord van hulde is hier op zijn plaats voor de 13 jonge meisjes, die op zulk correcte wijze zich in hun schitterende kleding aan het publiek vertoonden, voor de juryleden voor hun onpartijdigheid, voor de leden en andere medewerkers van het Karnavals Comité voor de goede organisatie en voor het publiek, dat zich tot het laatst uitstekend heeft gedragen.

Zaterdagavond om 20.00 uur zouden de deuren van het Wilhelmina Stadion voor het publiek gesloten worden, maar om 19.30 uur was er al geen plaatsje meer onbezet. Slechts op de beide tribunes werd publiek toegelaten, zodat de organisatie daardoor ook gemakkelijker verliep. Op de eretribune hadden o.a. plaats genomen minister F. Beaujon, wnd. Gezaghebber de heer Porfilio Croes, Majoor G. J. B. Veenhuys en andere vooraanstaande personen uit onze gemeenschap.

Als leden van de jury, die volgens hun bevindingen koningin Karnaval zouden moeten aanwijzen, waren gevraagd de leden van het Corps Consulair, Admiral Warlick en Captain Roscoe van de „State of Maine", in-totaal 14 man sterk.

Omstreeks 20.00 uur kwamen de candidaten voor de titel Reina Carnaval, gezeten op de hoge achterkant van de respectieve auto's het stadion binnenrijden. Een voor een maakten zij een ererondje, luide toegejuicht door het publiek, waarna zij zich naar de kleedkamers begaven. Dit alles nam natuurlijk veel tijd in beslag, maar een vrolijke band zorgde voor de nodige muziek.

Janchi Tromp fungeerde als omroeper op het podium, dat voor de eretribune was opgesteld. De heer Tromp sprak het publiek toe en wenste allen een prettige avond.

Achtereenvolgens riep hij voor het voetlicht de dames Lillian Arends van Tivoli, Carmen Blanquesette van de Rio Club, Marvel Cardoze van de firma Nemo, Myrna Does van de firma Mario S. Arends, Ada Garcia van de Commandeursbaai Club, Iris Gomez van Antillana, Aura Leonardo van de Douane, Linda Marchena van de Winkel Handel Mij., Geraldina Oduber van Club Caribe, Ana Maria Rasmijn van de Golden Rock Club, Isabel Rogas van Watapana, Olga Tromp van Aruba Social Club en Norma Bennett van de N.W.I.W.I. Club, die zich op het laatst nog had opgegeven. Ieder van hen ontving uit handen van een der karnavalisten een fraaie bouquet bloemen, zodra zij zich op het podium hadden begeven. Zonder een begeleider moesten de koninginnen zich van het hoofdgebouw naar het podium begeven, het trapje beklimmen en zich aan het publiek vertonen. Dit gaf de jury volop de gelegenheid zich een oordeel te vormen. Op verschillende punten werden cijfers gegeven en voor iedere koningin verzameld. Dit bracht tenslotte het resultaat, dat door deze beoordeling Olga Tromp de uitverkorene werd. Bij de bekendmaking van deze uitslag werd zij op uitbundige wijze door het publiek toegejuicht. Als tweede werd aangewezen mej. Myrna Does, die voor de firma Mario S. Arends als Miss Viceroy optrad, terwijl Iris Gomez nummer drie werd voor Club Antillana.

Geassisteerd door Pancho begon Prins Poeppie de Eerste, die zich nu naar het podium had begeven, van een meterslange papirusrol voor te lezen.

Voorzitter Eric Arends kwam hierop met de wnd. Gezaghebber, de heer Fichi Croes, naar het podium en verzocht Reina Carnaval Aruba te willen kronen. De heer Croes zeide dat gaarne en met geheel zijn hart te willen doen, want Aruba zou karnaval vieren als nimmer tevoren. Hij plaatste daarop de kroon op het hoofd van Olga de Eerste en wenste haar van harte geluk.

Olga de Eerste trad hierop voor de microfoon en zeide geen woorden te kunnen vinden om allen te kunnen bedanken. De muren van het stadion schudden van het uitbundig gejuich, dat op deze woorden volgde. Voorzitter Arends deelde met gulle hand fraaie geschenken uit aan de 13 koninginnen en langzaam aan werden de meisjes in de voor hun bestemde auto's geholpen en een ware triomftocht door Oranjestad volgde. Na deze rondrit begaf men zich naar de clubs en tot diep in de nacht werd het feest voortgezet.

Tijdens de kroningsfeesten in de Rio Club waren wij in de gelegenheid een bijzondere opname te maken. De schoonvader van onze gedeputeerde de heer Ernesto Petrona, logeert momenteel bij zijn dochter op Aruba. Deze heer woont reeds 42 jaar in Colombia en is er trots op nog steeds de Nederlandse nationaliteit te bezitten. Hij blijft nog enkele weken op ons eiland en gaat dan terug naar Santa Martha, waar hij woont. V.l.n.r. de heren Chin. Petrona en de schoonvader van de heer Petrona.

25-jarige trouwe dienst

Oranjestad. — Donderdag 16 februari a.s. zal het 25 jaar geleden zijn, dat de heer Louis Fabian Sebastiaan Leonardo in dienst trad bij de Douane. Hij is thans hoofdkommies.

Bemanning van „State of Maine" had op Aruba onvergetelijke dagen

Oranjestad. — De eerste avond, toen wij met enkele officieren van de State of Maine in gesprek raakten, werd ons verteld, dat er slechts een plaats was waar men beter was ontvangen dan Aruba gedurende deze reis. Zondagmiddag haastten dezelfde officieren zich ons te vertellen, dat zij zich deerlijk hadden vergist, want dat de ontvangst hier al de dagen zo buitengewoon hartelijk is geweest, dat dit nergens mede is te vergelijken. Officieren en kadetten vroegen ons hun welgemeende dank te willen overbrengen voor alles wat men hier voor hen heeft gedaan.

De bemanning van de State of Maine is hier tijd tekort gekomen. Was er geen receptie, dan was er een danspartij, een picnic, een rondrit, een gezellig samenzijn bij een familie, een zwempartij, enz. De gedragingen van de kadetten waren buitengewoon, want niet een enkel incident viel voor en de zg. shore patrol werd hier niet ingesteld. Vrijdag was men in ploegverband al naar de A.T.S., Lago en de sportvelden geweest. Zaterdagmorgen zouden de rondrit en de picnic worden gehouden. Een grote bus van Viana en 11 particuliere auto's waren door het Contact Comité Burgerij-Militairen ingeschakeld en om 9 uur vertrok men van de kade.

Te Santa Club werd de karavaan op een overvloedige wijze onthaald door de heer Jan Laclé en later ook door de heer Michiel Laclé. Op de Palmbeach werd gezwommen en op de Eaglebeach stond alweer een warme hap klaar. Dat was nasi goreng, klaar gemaakt door de kombuis van de Marinierskazerne. Dank zij de royale medewerking van het Bestuurscollege aan het Contact Comité is dit alles mogelijk geworden.

Er zijn natuurlijk vele medewerkers geweest. Daar de heer C. van Dam wegens drukke werkzaamheden zich genoopt zag zijn functie als voorzitter van het comité neer te leggen, stond de heer Kemmink alleen voor de taak van de organisatie. Hij kreeg echter spontaan medewerking van de dames M. Hanen en A. Molenaar en de heren D. Agter, W. B. Castendijk, J. H. Smith, H. P. Bongers, P. Bongers, J. Bosman (plus echtgenote), W. Medema en A. N. de Man. Wat de jongens ook vroegen, het stond weldra voor hen. Zij werden er verlegen onder. Officier radio-telegrafist Kent wist behalve met een zendtoestel ook met een piano om te gaan en weldra werd er gespeeld en door eenieder medegezongen. Het Amerikaanse volkslied weerklonk, doch tot hun spijt kenden zij het Nederlandse volkslied niet. In de plaats hiervan klonk het „Long live Queen Juliana", dat door de heer Kemmink werd beantwoord met „Long live president Eisenhower". Maar al te gauw moest de terugreis werden aanvaard, doch aan boord werd de dank niet onder stoelen of banken gestoken. De organisator heeft tientallen handen moeten drukken.

's Middags zijn er weer vele bezoekers aan boord geweest en om de officier van Public Relations Langlois even de gelegenheid te geven er uit te breken, namen wij hem mede met lt Barill om een en ander van het eiland te zien. De tijd niet onbenut voorbij willende laten gaan, nam lt Langlois een filmtoestel mede. Zo zagen wij Imeldahof, onze mooie stranden en Oranjestad. Daar beide officieren katholiek waren, kon het gebeuren, dat zij zich voor de kapel op Alto Vista ten zeerste interesseerden, toen wij hen de geschiedenis van de kapel vertelden. Ook zij hebben de kapel betreden en er neergeknield.

Van Alto Vista gingen wij langs de Kristalberg naar Boca Mahos, langs de stenen van Ajo door Sta. Cruz, maar het werd tijd om naar het schip terug te keren want er zou een thé-dansant aan boord zijn. Hier en daar werd nog een stadsgezicht of een verkeersbord opgenomen door de heer Langlois en korte tijd daarna stonden wij weer omgekleed te kijken naar een 100-tal jongedames, dat op uitnodiging van de kadetten aan boord kwam voor de thé-dansant. De eigen band zorgde voor de muziek. Ook hier geen enkele wanklank en tegen donker kon men zeggen een gezellige tijd aan boord te hebben doorgebracht. Een tiental kadetten en officieren was naar het stadion gekomen om de verkiezing van Koningin Karnaval bij te wonen, de anderen kon men bij families en in de clubs vinden.

Zondag, rustdag. Dit hebben velen in gedachten genomen. Men zag de opvarenden ter kerke gaan en later zag men hen in auto's door de hier gemaakte vrienden huiswaarts rijden. Des middags werd een lunch aangeboden aan enkele genodigden en hierbij werd verzocht vooral de hartelijke dank te willen overbrengen aan de bevolking van Aruba voor de uiterst prettige dagen, welke men hier heeft mogen doorbrengen.

Bij deze lunch waren aanwezig als gasten o.m. Majoor G. Veenhuys, wnd. Gezaghebber Croes, gedeputeerde Petrona, havenmeester Meenhorst, Consul Moreland en vice-consul Dozier, Lago's Harry Smith e.a. Ook nu weer heerste dezelfde intieme sfeer, welke zo tekenend is voor de State of Maine.

Langzamerhand werd het schip vertrekklaar gemaakt en daar de Karnavalsoptocht op handen was, werd aan de meer dan twee uren durende lunch een einde gemaakt. In plaats van 16.00 uur vertrok het schip om 17.00 uur en daarbij had men nog een zeer groot uitgeleide. „State of Maine" goede vaart!

Zesde jaarlijkse Party Aruba Golf Club

Oranjestad. — Ook dit jaar werd de party zaterdagavond op de Aruba Golf Club van de vertegenwoordigers van Lago wederom een groot succes. De heer Frank Griffin, die in Amerika vertoefde, was met spoed teruggekomen om tegenwoordig te kunnen zijn bij deze samenkomst. Hij was dan ook de voornaamste spreker. Er is een enorm aantal geschenken uitgedeeld en men kon wel van een geschenkenregen spreken. Eten en drinken waren er als altijd in overvloed. Ondanks de vele feesten was de opkomst zeer groot.

Mooie gift voor Bockerij

Oranjestad. - Zaterdagmorgen heeft een groep padvindsters van de Lago onder leiding van haar leidster een bezoek gebracht aan de Openbare Leeszaal en Bockerij te Oranjestad ter aanbieding van een bijzonder kostbaar antiquarisch werk, waarin de oudst bekende foto van Aruba voorkomt.

Het boek is in het Duits geschreven en heet „Bericht ueber eine Reise nach Niederlaendisch West Indien" en werd geschreven door prof. dr. Karl Martin, een Duitser, die omstreeks 1885 hoogleraar in de geologie te Leiden was.

De heer A. G. Th. Arends (Wawa) 25 jaar getrouwd

Oranjestad. — Zaterdagavond was het grote huis van de familie Wawa Arends hoek Leeuwenhoek bijna te klein om het enorme aantal mensen te bevatten, die de heer en mevr. Arends geluk kwamen wensen met hun zilveren huwelijksjubileum. Ook van deze zijde onze hartelijke felicitaties.

Tragisch ongeluk

Oranjestad. — Een tragisch ongeluk had zaterdag op Tanki Leendert plaats, waarbij de 15-jarige A.D. op jammerlijke wijze om het leven is gekomen. A.D. raakte te water in het basin, dat daar nog steeds hoog staat en verdronk jammerlijk. Het stoffelijk overschot werd gistermorgen onder enorme belangstelling op de R.K. Begraafplaats te Oranjestad ter aarde besteld.

Bridgedrive

Oranjestad. — Vrijdagavond organiseert mej. Aletrino weer een bridgedrive in Trocadero. Men kan zich tot des avonds 20.00 uur ter plaatse opgeven.

Arubaanse karnavalsoptocht had veel aardige vondsten

De Club Caribe won een verdiende eerste prijs in de groepsafdeling tijdens de karnavalsoptocht van gisteren. Het indiaanse tafreel trok veel bekijks en het was ook een aardig gezicht de koningin op haar troon tussen de rotsblokken, welke versierd waren met indiaanse tekens en beschaduwd door een dividiviboom, de groep hurkende indianen en de boogschutter Edwin de Cuba. De opname werd even voor de opstelling genomen.

Oranjestad. — De parade van het Karnaval luidde het begin van het eind in van de feesten van de laatste tijd. Het was zeker een waardig sluitstuk en het was duidelijk te zien, dat het Comité Karnaval leerrijke lessen had getrokken uit de ervaringen van het vorig jaar. Was het toen in het Lago Sport Park bij de verkiezing van de koningin een wanordelijke bende door de houding van het publiek, dit jaar mag het kleiner van omvang geweest zijn, het publiek toonde zich ordelijker. Ook de organisatie leek beter, al was er minder muziek en waren er minder wagens.

De opstelling nam natuurlijk veel tijd in beslag en de juryleden gingen langs de verschillende wagens om deze van naderbij te kunnen bekijken. De jury, bestaande uit de heren L. Berlinski, C. Whitfield, M. Kock, E. Bartels, I. Faneyte, Th. Hese en G. Zandwijker, was een moeilijke taak weggelegd. Men zou drie afdelingen moeten beoordelen, afdeling handel, afdeling clubs en afdeling groepen, elk met drie prijzen, dus negen in totaal. Voorop ging Prins Karnaval met Pancho in de politiejeep, een clown, die overal was, doch tenslotte zijn heil zocht bij de afdeling koninginnen en verder zag men op een wagen een huisje, dat de Rio Club voorstelde, Indianen, Zoeloe's, een bloemenmand met een aardig meisje als bouquet, de Prinses Marijke Band, de Steelband, Watapana met een verzilverde dividivi, ruiters, een grote drommedaris (CAMEL), de Golden Rock Club met een aardig tafreeltje en mooie schilderijen langs de wagen, een prachtstel paarden met hun ruiters, enz. Het was alles even mooi. De prijzen vielen na lang beraad op clubs: Joyita van Tivoli Club, Club Watapana en Club Antillana; op de Handel viel: Miss Viceroy, Camel en Ford; op de groepen viel: Indianengroep, Afrikaners en Apen in de kooi.

Langs de weg was enorme publieke belangstelling en werden de deelnemers op hartelijke wijze toegejuicht. Zonder incidenten trok de stoet langs de straten van Oranjestad en de politie, die uitstekend leidde, had weinig moeilijkheden. Deelnemers en organisatoren Karnaval Aruba 1956 mogen op een geslaagde feestviering terugzien.

Felle brand in Amsterdamse diamantbeurs

Amsterdam. - In de afgelopen nacht heeft in Amsterdam een felle brand gewoed in de Diamantbeurs. Voor vele miljoenen diamant, opgeslagen in vuurproof brandkasten, is ongeschonden in het uitgebrande gebouw terug gevonden.

Gouverneur van Tilburg legt eed af

Paramaribo. — Z. Exc. de Gouverneur en mevrouw van Tilburg zijn zaterdag met Hr. Ms. „Willem van der Zaan" te Paramaribo aangekomen, begroet door een ontvangstcommissie onder voorzitterschap van de vicevoorzitter van de Ministerraad. Er klonken vijftien saluutschoten.

De gouverneur en mevrouw Tilburg begaven zich naar het paleis waar zij begroet werden door de ministers, de leden der Staten, de Raad van Advies, de leden van de Rekenkamer, de leden van het Hof van Justitie en de deken van het korps consulair.

Na deze begroeting begaf Z. Exc. van Tilburg zich naar de Staten waar de beëdigingsplechtigheid plaats vond.

CURACAO

Mevr. de wed. De Jongh 80 jaar

Willemstad. - Heden viert een bekende stadgenote haar tachtigste verjaardag, n.l. mevr. de wed. J. J. E. (Shon Bebbe) De Jongh-Tweeboom. Gisteren werd reeds dit feit feestelijk herdacht in familiekring, waarvoor zelfs een zoon helemaal uit Costa Rica is komen overvliegen.

Mevr. De Jongh is de moeder van onze bekende zaken-sportsman Shon Harry (Sporthuis) de Jongh.

Aan de krasse tachtigjarige en haar familie onze hartelijke gelukwensen en nog vele jaren toegewenst.

De Verkeersdag

Willemstad. — Lezers, denkt aan de bijzondere Verkeersactie, die de Verkeersafdeling van ons Politiecorps op zaterdag 18 februari a.s. zal houden. Waar U speciaal die dag ook loopt of rijdt, laat U die dag in het verkeer van Uw beste zijde zien. U hebt dan de kans op het winnen van één der vele mooie prijzen, die reeds ter beschikking zijn gesteld. Tot op heden zijn reeds ontvangen of toegezegd: 1 Philips radiotoestel (klein tafel model 135-U) of een volledige Parker 51 set, door de Lions Club Curaçao; enige honderden toegangskaarten voor de bioscoop-theaters West End, Cinelandia, Roxy en Caribe door de eigenaren-exploitanten van deze theaters; 40 waardebonnen voor aankoop van boeken, door de Hollandse Boekhandel Salas' Boekhandel en Boekhandel Otrabanda tezamen; een KELLY auto buitenband (soort en maat naar keuze van de winnaar) door Dick's Sporting Goods, Prinsenstraat 82; een carton juice door de heer A. Namias de Crasto, Schottegatweg O 28. Mochten er nog meerdere prijzen beschikbaar worden gesteld dan worden die eveneens uitgeloofd.

Zet Uw beste beentje voor in het verkeer. De Verkeersafdeling hoopt aan U een prijs toe te kunnen kennen. Haar eigen verlanglijstje, samengesteld ter gelegenheid van haar 15-jarig bestaan, is heel kort en luidt: een verjaardag zonder ook maar één verkeersongeluk op Curacao. Natuurlijk draagt ieder voor dit verjaardagscadeau graag zijn steentje bij.

Vriendelijke vriend

Willemstad. - Aan de wacht meldde zich een man C., die dronken was en in een onsamenhangend verhaal vertelde, dat hij met zijn vriend was gaan drinken en dat die zijn portemonnaie had gestolen.

Ook Bonaire in Karnavalstemming

Prins Julius I van Bonaire, op een ezel gezeten, te midden van zijn gevolg, maakt zich gereed om naar Gezaghebber de Haseth te gaan en van hem de teugels van het bewind over te nemen.

Zaterdagavond werd in Kralendijk op de tennisbaai het Karnavalsfeest officieel ingezet. Op de foto: Prins Julius I met de Koningin Linda Primera. Links en rechts van het paar (links op de foto): mej. Saleh en (rechts op de foto): mej. Rijna.

Prins Karnaval neemt bewind over

(Vervolg van pag. 1)

ze door andere te vervangen. Dat is plagiaat op mijn voorgangers, maar soit. Al mijn voorgangers hebben moeten gedogen, dat hun statue, uit sas palu of lompen gehouwen, aan het eind van het feest der zotheid met de grond gelijk werd gemaakt.

Hoofdbrekens zonder eind heeft het mij gekost om te beslissen of mijn gelijkenis in borstvorm, zittende, staande of liggende houding zou worden opgetrokken. Het werd gelukkig een steunende houding en dat is goed. Wie behoeft immers geen steun? Bij proklamatie in de beestentaal zal ik de canis verbieden zich tegen mijn evenbeeld aan te vlijen, gedurende deze vreugdedagen."

De proklamatie werd in ontvangst genomen en even later nam de Prins afscheid.

Naar de Gouverneur

Na de Gezaghebber bracht de Prins een beleefdheidsbezoek aan de Gouverneur Mr. A. A. M. Struycken. Voor de trap werd hij afgehaald door de adjudant van de Gouverneur, lt. Frohn. Bovengekomen werd hij verwelkomd door Zijne Excellentie en echtgenote, waarna de kennismaking vlot verliep. De Prins hield hierna een speech, waarin hij onder andere kond deed, dat het de Senaat behaagd heeft hem tot dictator te verheffen; (en tussen twee haakjes, ze zullen daar geen spijt van hebben) en aldus dicteerde hij dan naar beste kunnen al de zotten, die onder hem staan.

„Men zegt, dat zij, die onder U staan geen zotten zijn. Dat is jammer, want er is niets heerlijkers dan zot te zijn. Het is mij natuurlijk een groot voorrecht door U te worden ontvangen. Goed voorbeeld doet goed volgen. Mede namens mijn nog jonge neven Poepi II en Julius I van onze onvolprezen neveneilanden zeg ik U dank voor het goede voorbeeld, dat U den volke geeft in de verbreiding van de Karnavalsgeest. Het was mijn hartewens, dat allen met mij zot zouden doen inplaats van aan de kant van de weg naar de zotten te staan kijken. Dit mocht niet zo zijn, doch ik zal mijn zot gevolg de Karnavalspret nimmer laten ontnemen. He dicho!" aldus de prins.

De gouverneur wenste de prins succes met zijn „korte" prinsenschap. Waarna een rondje op Zijne Koninklijke Zotheid geklonken werd. Het gezelschap onderhield zich nog een poosje met de gouverneur. Zelfs kwam een tweetal kinderen in het gouvernementspaleis de prins een hand geven.

De laatste etappe van de Prins voerde hem naar het Wilhelminaplein waar hij zijn eigen standbeeld „leunend aan een lantaarnpaal" onthulde en een rondritje door Punda en Otrabanda werd gemaakt om tenslotte te eindigen bij de Prinselijke Residentie aan het Molenplein.

Karnaval te Suffisant

In de woonwijk van de CPIM-werknemers op Suffisant werd speciaal onder de Brits West Indiërs zaterdagavond het traditionele karnavalsfeest gevierd. Het feest bereikte een hoogtepunt in de Engelse Club, waar bijna alle gasten uitgedost waren in typisch BWI-karnavals kleding. De bekende B WI-steelband zorgde voor de dansmuziek.

Onder de vele gasten merkten wij enige mariniers op, die zich, te oordelen naar hun vrolijke gezichten, prima vermaakten.

Niet ver van de Engelse Club vandaan, in de algemene recreatiezaal, werd ook feest gevierd. Daar waren het de Colombiaanse werknemers die hun eerste dansavond in het nieuwe jaar hielden. Ook hier was de zaal overvol en was de stemming prima.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:
Telegram Afdeling:
Kantoor open 11/2 07.00 — 18.30 tel. 2307
J. J. Roos 11/2 18.30 — 13/2 07.00 tel. 3209/2307.
B. g. g. nad. inl. tel. 2400

Personeel Afdeling:
t/m zaterdag, 18 febr. 12.00 u. A. J. v/d Bos, St. Michielweg 20, JD tel. 4384
B. g. g. nad. inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
Zat. en zond. M. K. A. van Kicken tel. 2136/2344.

C.S.M.

Rederij:
H. Poot, tel. 2570.

Scheepsagentschap:
11/2 07.30 — 18.00 kantoor tel. 2458/2551. 11/2 08.00 — 12/2 08.00 E v.d. Werf tel. 3101. 12/2 08.00 — 13/2 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304.

Dokafdeling.

Van 16.30 tot 1.00 tel. 2276/2098; van 1.00 tot 07.30 P. Roest tel. 3146.

THEATER ASIENTO
Geen voorstelling.

Muziekver. „Emmastad":
Progr. voor dinsdag, 14 februari a.s. te 20.30 uur op het golfterrein:
N. Rimsky Korsakov: Coq d'Or Suite; M. Moussorgsky: Schilderijententoonstelling; S. Prokofieff: Klassieke Symfonie.

NIEUWPOORT wint 8ste cricketwedstrijd van Asiento-cricketploeg

Nieuwpoort. — Met 3 runs verschil, nog 7 overs te bowlen en nog 6 wickets in handen, heeft Nieuwpoort j.l. Zaterdag op eigen terrein ruimschoots revanche genomen op het Asiento team voor de nederlagen gedurende de laatste maanden. Dat Nieuwpoort alles op alles zette was te begrijpen, aangezien bij verlies van deze match, Asiento voor de tweede maal in het bezit was gekomen van de „Tom Nixon Cup". De stand was n.l. 5—2 in het voordeel van Asiento, en in de cyclus van elf wedstrijden, was 6 punten voldoende om de beker te winnen. Nieuwpoort heeft het evenwel zover niet laten komen. De overwinning was in alle opzichten verdiend; op elk onderdeel waren de gastheren ditmaal beter.

Aanvoerder Teutenberg van Asiento won de toss en verkoos te batten, hetgeen onzes inziens met de hitte een juiste keus was. De volle 25 overs heeft Nieuwpoort in het veld gestaan en zij lieten daar 2 uur lang voortreffelijk veldspel zien, terwijl hun bowlers Foundran, Hick en Jeffers zich uitstekend van hun taak hebben gekweten, vooral Hick was deze middag zeer goed op dreef. Asiento kon maar niet in haar spel komen, en openingsbatsman Jordan wist zich in den beginne alleen staande te houden.

Hij maakte een snelle 18, later goed bijgestaan door de nieuweling Schuytvlot, die zijn naam eer aandoet, want hij maakte er vlot 16. Het ging toen bergafwaarts met Asiento, doch dank zij Tiepen, goed bijgestaan door Johnny Chundro, liep de score hard op.

Deze liet sterk aanvallend batten zien waardoor de score van Asiento nog een dragelijk aanzien kreeg 87 runs voor het verlies van 8 wickets, 25 overs gebowled. Tiepen werd topscorer met 31 runs.

De bowling cijfers van Nieuwpoort waren:

Foudran	— voor 12 runs
Hick	5 voor 48 runs
Jeffers	3 voor 24 runs

Vervolgens toog Nieuwpoort naar de wickets, waarbij op 10 het wicket van Foundran viel. Doch Hadden en Jeffers zetten een stand op van 55 runs voor het tweede wicket. Dit partnership werd door een mooie off-spin van Emile Chundro verbroken. Ondertussen was het voor de overige batsmen van de gastheren een klein kunstje om het totaal van Asiento te passeren en zij deden dit dan ook voor het verlies van 5 wickets. Vooral Hadden liet weer prachtige staaltjes van zijn batting kunst zien. Madden 35 runs; Jeffers 26 runs; Mezas 10 runs kwamen voor Nieuwpoort in de dubbele cijfers. Voor Asiento bowlde Jordan 3 voor 38; en Chundro 2 voor 22.

Het moet ons van het hart dat het fielden der gasten uitermate slecht verzorgd was en de Asiento-cricket leiding zal hier terdege aandacht aan dienen te besteden. Zeker 6 catches werden gemist.

De stand in deze wedstrijden reeks is thans 5—3 in het voordeel van Asiento; de negende wedstrijd zal volgende maand op het terrein te Post 5 worden verspeeld.

Hersen Gymnastiek

Willemstad. — De j.l. Vrijdagavond gehouden hersen gymnastiek ontmoeting tussen de ploegen van de KLM en de Marine Luchtvaart Dienst te Hato, is in een 15-13 overwinning voor eerstgenoemde geëindigd.

A.s. Vrijdag zullen in het kader van deze wedstrijden reeks, georganiseerd door de V.G.K.E.S. en de Curom, de ploegen van Spritzer en Fuhrmann en die van Curiel en Sons elkaar de eer betwisten. Als vragenstellers zullen die avond de Heren Rang en Tiepen.

Willemstad wint (na strafschoppen) het Shell X 100 tournooi

Willemstad. — De Sportvereniging „Willemstad" is er in geslaagd het veteranen voetbaltournooi van Asiento, beter bekend als het Shell X 100 tournooi, te winnen. Cadeau heeft deze vereniging het niet gekregen, want de finale tegen Asiento eindigde zoals ze begonnen was, zodat strafschoppen moesten beslissen. Op dit onderdeel waren de oudjes van Willemstad die van Asiento de baas. Zij wisten van de 3 er 2 te benutten, terwijl Asiento er slechts 1 in het net wist te deponeren. Dit was een alleszins geslaagd slot van dit goed georganiseerde voetbaltournooi.

Alvorens de finale werd verspeeld, traden de ploegen van Henderson en C.P.N. in het strijdperk om uit te maken wie de derde en vierde plaats zou bezetten. In een aantrekkelijke wedstrijd wist Henderson met 1—0 te zegevieren, dank zij een mooi, ver schot van haar linksbinnen Spiering. Vooral voor de rust was Henderson in de meerderheid en het was een raadsel dat het slechts bij 1 goal is gebleven. Men kreeg wel eens de indruk dat een goal niet zo belangrijk was, want wij zagen op een gegeven moment 3 spelers van Henderson vrij voor doel staan, maar men liet elkaar de eer, zodat een der backs der C.P.N. de gelegenheid kreeg zijn been er tussen te zetten, waardoor de kans verkeken was.

Na de rust werd nog flink gestreden, maar in de stand kwam geen wijziging meer, zodat Henderson als derde in dit tournooi eindigde.

De finale tussen Asiento en Willemstad was spannend van het begin tot het einde, waarbij fel om het bruine monster werd gestreden. De beide achterhoeden waren echter goed in vorm en er was voor de 2 x 5 voorhoede spelers geen doorkomen aan. Het spel golfde snel over en weer; zo zagen wij voor de rust een gevaarlijke doorbraak van Willemstad. Keeper v. Dijk liet de bal glippen, doch back Janse wist met een prachtige omhaal de bal uit het lege doel te schieten. Even later meenden wij Asiento te zien scoren, bij een gevaarlijk schot van ten Kiefte, maar de scheidsrechter was zeer beslist in zijn mening en kende geen doelpunt toe. Linksbuiten Bol van Asiento kreeg de kans van de dag; hij schrok echter zodanig van de hem geboden kans, dat hij de bal over het het doel wipte. Enkele mooie safes van doelman Schnogg in deze eerste periode mogen zeker niet onvermeld blijven.

Asiento had in de tweede helft een licht overwicht. Verschillende malen werd het doel van Willemstad in gevaar gebracht maar het begeerde doelpunt wilde maar niet komen. Pech had Asiento, toen Smit vanaf het strafschopgebied een gloeiende kogel losliet die de paal beukte, de hierna opgevangen bal werd door Semeyn naast gekanjerd.

Met deze 0—0 stand werd tenslotte door de scheidsrechter afgeblazen, waarna strafschoppen moesten beslissen. Hoe dit afliep werd hierboven omschreven, zodat Willemstad de beker voor de tweede maal in haar bezit kreeg.

De Voorzitter van de Asiento voetbal-afdeling, de heer Harteloh, reikte met een toepasselijk speechje de beker uit, waarop aanvoerder Singel van Willemstad de organisatoren hartelijk dank zegde voor dit prettig georganiseerde tournooi. Dank werd tevens gebracht aan de scheidsrechters, die zich allen, zonder uitzondering uitstekend van hun taak hebben gekweten.

Mocht Willemstad de beker volgend jaar weer winnen, dan mogen zij zich de eigenaar noemen.

— Twee kinderen van een bakker in Westerhauderfehn in Nedersaksen zijn men, doordat zij in een kneedmachine waren geklommen, die daarna in beweging kwam.

HOYER:

16.30 Merengues en Cha-cha-cha; 17.00 Tea at five; 17.30 A.P. nieuws in het Ned.; 17.40 Met Duitse musici; 18.15 Noordamerikaanse muziek; 18.30 Met de jarigen in de lucht; 18.45 Sportnieuws; 19.15 Gevarieerde muziek; 19.30 Hoorspel „Un Amor Frente al destino"; 19.45 Gevarieerde muziek; 20.30 Hoorspel „Frente al pecado de ayer"; 20.45 Gevarieerde muziek; 22.00 Sluiting.

KELKBOOM:

5.30 Opening; 5.33 La hora del bolero; 6.00 „Alle hens"; 6.15 Cumpleaños feliz; 6.30 Dinermuziek; 6.45 Charla deportiva; 7.00 Noticias; 7.15 Musica; 7.45 Nieuwsberichten; 8.00 Musica; 8.15 Frente al pecado de ayer; 8.45 Musica; 9.00 Peticiones; 9.30 Preguntas y respuestas; 10.00 Sluiting.

VOZ DI ARUBA:

16.00 Opening; 16.05 Programma-overz.; 16.10 Verzoekplaten; 17.00 Kinderuurtje (Ned.); 18.30 Venezolaanse muziek; 19.00 Holandse plaatjes; 19.15 Nieuws (Ned.); 19.30 Sportoverzicht (Pap.); 19.45 Eng. en Amerik. muziek; 20.00 Nieuws (Eng.). 20.15 Verzoekplaten (Ned.); 20.45 Antilliaans weekoverz.; 21.00 Cultureel programma (Ned.); 21.30 Klassieke muziek; 22.30 Sluiting.

AVROS:

17.00 Voor de jarigen van vandaag; 17.30 Antilliaanse wijsjes; 17.45 U vraagt, de Avros draait; 18.55 Nieuws; 19.00 Linda's Eerste Liefde; 19.45 Populaire melodieën; 20.00 Hersengymnastiek; 20.45 Nieuwsberichten; 21.00 „Gezondheidsgids"; 21.30 Verzoekprogramma voor de luisteraars op de Antillen; 21.45 Hoe zit dat?; 22.30 Liederen; 22.55 Nieuwsberichten; 23.00 Suriname roept; 23.25 Surinaamse muziek; 23.30 Sluiting.

New York. — Volgens statistieken gepubliceerd door de Verenigde Naties is de wereldbevolking in 1954 toegenomen tot 2.655.000.000 zielen.

ERIC DE NOORMAN: Gunnar de gevreesde

20—29. „Gunnar, de rover," mompelt Eric, terwijl hij de vluchtende ruiter nastaart tot deze uit het gezicht verdwenen is. Dan buigt hij zich over een der zadeltassen en onderwerpt de inhoud aan een vluchtig onderzoek. Dit maakt hem niet veel wijzer. „Ik vrees, dat deze jongeman ons voor goed ontkomen is," wendt hij zich tot Halfra. „Een achtervolging te voet is zinloos en het zal nog wel even duren, voor de krijgers van Gnuba hier zijn." Hij heft het hoofd met een ruk op. „Overigens.... is het eigenlijk niet vreemd, dat wij heer Gnuba nog niet gezien hebben? Hij was ontvoerd met de drie paarden, volgens de krijgsknechten, die hem vergezelden. Maar hij is niet hier.... en waar komen opeens al deze zadeltassen vandaan?"

Er verschijnt een peinzende blik op Erics gelaat. „Wat was dat voor een beeldje, waar Gunnar mee van door ging?"

„Dat heeft de schurk van Gnuba gestolen!" snauwt Halfra, „en ik vergis me daar niet in, want met datzelfde vermaledijde beeldje gaf Gnuba mij de slag op het hoofd." Met een diepe frons staart de Noorman voor zich uit.

„Tja, het klopt allemaal, Heer Halfra.... het ene bewijs tegen Gnuba stapelt zich op het andere, en toch is er iets in deze geschiedenis, dat mij niet bevalt. Er hapert iets aan...."

Maar hij zwijgt, als het hoefgetrappel van een aantal paarden tot hem doordringt. Een twintigal ruiters verschijnt nu tussen de stammen en Halfra, gevolgd door Eric, treedt hen snel tegemoet. Het bericht van Eric's aanwezigheid is inmiddels reeds aan allen bekend en eerbiedig richt de aanvoerder zich tot zijn koning.

„Heer Harand laat U groeten, Heer!" zegt de man. „Zijn wonden zijn verzorgd en hij maakt het goed." — „In orde," knikt Eric. „Laat de zakken met roversbuit naar de hofstede brengen en zoekt de omstreken af naar Heer Gnuba. Ik vrees, dat hem wat overkomen is. Geef me tien man, om de rover te achtervolgen, doch snel, er is al te veel tijd verloren!"

De krijgers staan gedienstig hun paarden af en op een teken van de Noorman zet het kleine troepje zich snel in beweging.

Zij hebben echter nauwelijks 100 meter afgelegd, als een luide schreeuw Eric zijn ros doet inhouden. Een der achtergebleven krijgers snelt ademloos naderbij.

„Heer Koning," roept de man. „Er.... komt een vreemd geluid uit de bosjes.... er is niets te zien en toch is het af en toe duidelijk hoorbaar...."

„Ik heb zo'n geluid nog nooit eerder gehoord."